

ប្រជុំពិធីបុណ្យ

ចាម - ពិធី

ពិធី ចម្រើនព្រះបរិត្ត

- បុណ្យសង្ឃទាន
- បុណ្យសង្ឃភត្ត
- បុណ្យមតកភត្ត
- បុណ្យសលាភភត្ត
- បុណ្យភេសជ្ជៈទាន
- បុណ្យកមិន
- បុណ្យផ្កា
- បុណ្យបង្គំយង
- វេរសាដក និង វេរត្រប់យ៉ាង

២២៧
១៣៦

បណ្ឌិតាគារ រោងពុប

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការរីហ្សូ កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rishso Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh

www.elibraryofcambodia.org

ចំណេះនឹងត្រីបវិភាទី

ប្រជុំពិធីបុណ្យ

ឧត្តមប្រឹក្សា ចារប ពិន និពន្ធបណ្ឌិត

អធិបតីបតិក្រមជំនុំទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរ

នៅពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

ក្រសួងធម្មការ

រៀបរៀង

សម្រាប់

ព្យាបាលអ្នកមានឱ្យយល់កិច្ច អាចធ្វើបុណ្យផ្សេងៗខ្លួនឯងបាន

បណ្ឌិត្យាគារ

លេខ ៦៧ វិទ្យាប្រះបាទចន្ទរាជា ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥០៧ គ.ស ១៩

បញ្ជីរាយមាតិកាទី

ទំព័រ

១-	ពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត.....	១
២-	បុណ្យសង្ឃទាន.....	១៨
៣-	បុណ្យសង្ឃភត្ត.....	២៦
៤-	បុណ្យមតកភត្ត.....	២៩
៥-	បុណ្យសលាកភត្ត.....	៣៣
៦-	បុណ្យភេសជ្ជៈទាន.....	៣៩
៧-	បុណ្យកមិន.....	៤៣
៨-	បុណ្យផ្កា.....	៦០
៩-	បុណ្យបច្ច័យ ៤.....	៧១
១០-	បុណ្យវេរសាដកនៅរដូវចូលឆ្នាំ.....	៧៧
១១-	ពិធីវេរគ្រប់យ៉ាង.....	៨២

លំនាំដើម

អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គួរតែចេះដឹងក្បួនច្បាប់សម្រាប់ធ្វើបុណ្យ
ទានផ្សេងៗគ្រប់គ្នា ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះ អ្នកធ្វើបុណ្យទានខ្លះក៏ចេះដឹង ខ្លះក៏ពុំ
ទាន់ចេះដឹងរបៀបធ្វើ របៀបសូត្រក្នុងពិធីបុណ្យទាំងពួងសព្វគ្រប់នៅឡើយ
ដោយហេតុក្បួនតម្រាដែលស្ថិតិពិធីបុណ្យទាន ពុំទាន់មានបោះពុម្ពផ្សាយ
គ្រប់គ្រាន់ទោះបីមានខ្លះក៏តិចតួច ហើយនៅរាត់រាយពីគ្នា ។

ព្រោះហេតុនេះ បានជាខ្ញុំបន្ទុះពិធីបុណ្យទានផ្សេងៗ តាមគម្ពីរពុទ្ធ
សាសនាផង តាមប្រពៃណីខ្មែរដែលអ្នកប្រាជ្ញពិបុរាណលោកធ្លាប់ធ្វើជា
គម្រូមកផង រៀបរៀងជាសៀវភៅ១ នេះឡើងឱ្យឈ្មោះថា«ប្រជុំពិធីបុណ្យ»
ដោយមានពាក្យពន្យល់យ៉ាងងាយៗ អំពីពិធីបុណ្យផ្សេងៗ ទុកជាក្បួនច្បាប់
សម្រាប់អ្នកធ្វើបុណ្យទានតទៅ តម្រូវតាមនិស្ស័យនៃអក្ខរជនដែលចេះអក្សរ
ខ្មែរជាយូរមកហើយផង អនុក្ខរជនដែលទើបនឹងបានរៀនចេះតាមព្រះរាជ
នយោបាយនៃសម្តេចឪផង ឱ្យអាចរៀន អាចចេះដឹងរបៀបធ្វើបុណ្យ របៀប
សូត្រថ្វាយបង្គំព្រះ សមាទានសីលនិមន្តលោកសូត្រព្រះបរិត្ត និមន្តលោក
សំដែងធម៌ ផ្សាយដំណឹងបុណ្យ សូត្រសុន្ទរកថា សូត្រវេរ សូត្របវារណា-
បថ្ច័យ សូត្រឧទ្ទិសផលជាដើម ក្នុងពិធីបុណ្យនោះៗ ផ្ទាល់ខ្លួនបានដោយ
ស្រួល ព្រោះសៀវភៅនេះមានសព្វគ្រប់របៀបទាំងអស់ព្រមទាំងមានបាលី
វេរគ្រប់យ៉ាង នៅខាងចុងបំផុតផង ។

ពុទ្ធបរិស័ទណាបានសៀវភៅនេះមួយទុកនៅជិតខ្លួន ហាក់ដូចបាន
ត្រូវអាចារ្យដ៏ជំនាញម្នាក់នៅប្រចាំការ ជួយពន្យល់ជានិច្ចឱ្យអាចចេះដឹងកិច្ច

ធ្វើបុណ្យទានផ្សេងៗ អោយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ពុទ្ធសាសនាផង តាមប្រពៃ-
ណីដែលបោរណាកបណ្ឌិតលោកធ្វើពីបុរាណកាលមកផង ។

ដូច្នេះ អស់លោកអ្នកពុទ្ធសាសនិកជនគ្រប់រូប គួរមានសៀវភៅនេះ
ទុកជាអរិយទ្រព្យរបស់ខ្លួនរៀងខ្លួន ដើម្បីនឹងជៀសវាងកាសសិក្សាអោយយល់
កិច្ចធ្វើបុណ្យទានផ្សេងៗ ហើយអោយបានផលានិសង្សច្រើន តាមវិស័យ
ចិត្តជាព្រាណសម្បយុត្តអសង្ខារិកគ្រប់គ្នាតទៅ ៖

ចាប- ពិន

អធិបតីក្រុមជំនុំទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរ

ប្រជុំពិធីបុណ្យ

១. ពិនិត្យចម្លើយព្រះបរិត្ត

កិច្ច «ចម្លើយព្រះបរិត្ត» ដែលអ្នកផងតែងហៅថា «សូត្របន្ត» នោះ ជាកិច្ចគិតពុទ្ធសាសនិកជនតែងធ្វើតាមពេលដែលត្រូវការ ដោយជឿថា ជាកិច្ចលំដោះគ្រោះថ្នាក់កំចាត់ចង្រៃ ចម្លើយលីវស្លីដ៏យមង្គល ។

ជំនឿនេះ ជាជំនឿចាស់អង្វែងណាស់មកហើយ របស់ពួកពុទ្ធបរិស័ទ ទាំងជាជំនឿមានគោលចារឹកគ្រប់គ្រាន់ផងព្រោះមាននិទានក្នុងគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនាជាសំអាង គឺ :

និទានទី១ : ក្នុងធម្មបទដ្ឋកថាភាគីទី៤ ត្រង់រឿងអាយុវឌ្ឍនកុមារថា:

កាលព្រះបរមសាស្តាទ្រង់គង់ក្នុងអរញ្ញកុដិ មានប្រាហ្មណ៍ម្នាក់មានបុត្រតូច១ ត្រូវបព្វជិតខាងក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនាទាយថា នឹងធ្វើការកិរិយាក្នុងថ្ងៃទី ៧ ។ មាតាបិតាតក់ស្លុត់សួររកហេតុការពារមរណភ័យ ។ បព្វជិតនោះមិនប្រាប់ហេតុ ត្រាន់តែណែនាំអោយទៅទូលសួរព្រះបរមសាស្តា ។ មាតាបិតាបាននាំបុត្រនោះទៅគាល់ព្រះពុទ្ធអង្គ, ព្រះអង្គទ្រង់ព្យាករណ៍ដូចបព្វជិតនោះដែរ តែទ្រង់សំដែងហេតុការពារគឺទ្រង់អោយនិមន្តព្រះសង្ឃសូត្រព្រះបរិត្ត ជានិច្ចអស់ ៧យប់ ៧ថ្ងៃ ក្នុងថ្ងៃទី ៧ ទ្រង់ស្តេចយាងទៅផ្ទះកុមារនោះផ្ទាល់ព្រះអង្គ ។ អមនុស្សដែលមកបំបំផ្លាញជីវិតកុមារនោះ ឃើញព្រះអង្គក៏ចៀសចេញទៅ ។ ដល់ថ្ងៃទី ៨ អស់ខែត្រនៃចាបគ្រោះ, កុមារនោះក៏មានលីវស្លីសុខចម្រើនឡើង អ្នកផងហៅថា «អាយុវឌ្ឍន-

កុមារ» ។ ឥពី នោះមក កុមារនោះរស់នៅយិន យូរដល់ ១២០ឆ្នាំ ។

និទានទី ២ : ក្នុងធម្មបទដ្ឋកថា ភាគីទី ៧ ត្រង់រឿងអត្តនោបុព្វកម្មថាៈ
កាលក្រុងវេសាលីកើតទុក្ខក្នុងរយ មនុស្សក្រវាស្លាប់ដោយអត់បាយ
អស់ជាច្រើន ចោលសាកសពពាសពេញទីក្រុង ។ គ្មានបដិកូលនោះនាំឱ្យ
កើតអហិវាតករោធិ មានពួកមនុស្សជាច្រើនចូលទីក្រុង ។ អ្នកនគរប្រជុំគ្នា
កែខែយ៉ាងណាក៏មិនម្លាប់សោះ ទើបព្រមព្រៀងគ្នាទៅអាវាធនាព្រះបរម-
សាស្តាដែលទ្រង់ប្រថាប់នៅក្នុងរាត្រី៖ គេរៀបចំព្រះនគរនឹងផ្លូវសម្រាប់
ទ្រង់យាង ស្មាតល្អអស្ចារ្យ ចំរើនទូលព្រះអង្គ ។ កាលទ្រង់យាងមកដល់ ទ្រង់
ចាត់ព្រះអានន្ទឱ្យទៅរម្ងាប់អហិវាតករោធិនោះ ។ ព្រះអានន្ទក៏បានត្រេច
កាន់បាត្របាចទឹកជុំវិញកំពែងព្រះនគរ ដោយប្រកាសព្រះពុទ្ធតុណ្ណមាន
ពាក្យថាៈ បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាតតស្ស ទស បារមិយោ។ល។ ជាដើម
។ ពួកមនុស្សដែលឈឺទៀបស្លាប់បានសះស្បើយ, ពួកបីសាចក៏រត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ
អស់, ភ័យទាំងប៉ុន្មានក៏បានស្ងប់រម្ងាប់ដោយអំណាចព្រះបរិត្តដែលមាន
ព្រះពុទ្ធតុណ្ណជាទីតាំង។ កាលដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់យាងទៅនឹងយាងត្រឡប់
មកវិញ ពួកមនុស្ស ទេវតា បានធ្វើសក្ការបូជា ជាមហោឡារិកកក្រើកអំពើក
យ៉ាងក្រៃលែង ។

ព្រោះមាននិទានទាំងពីរនេះជាសំអាង បានជាយើងនិមន្តព្រះសង្ឃ
សូត្រព្រះសង្ឃសូត្រព្រះបរិត្តជាប់ជាប្រពៃណីរៀងមក ។

កិច្ចចម្រើនព្រះបរិត្ត តាមនិទានអាយុវស្សនកុមារក្តី និទានអត្តនោបុព្វ
កម្មក្តី ឥតមានប្រាប់របៀបរៀបចំទេ តែតាមប្រពៃណីអំពីបុរាណមក ពុទ្ធ-

បរិស័ទជាតិខ្មែរយើងតែងតែធ្វើដោយកាតព្វកិច្ចដូចខាងមុខ :

កាតព្វកិច្ចនៃពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត

កិច្ចចម្រើនព្រះបរិត្ត មាន ៦ ថ្នាក់ គឺ

១. កិច្ចរៀបចំទីកន្លែង នឹងគ្រឿងសម្ភារៈ
២. កិច្ចនិមន្តព្រះសង្ឃ នឹងទទួលព្រះសង្ឃ
៣. កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យនឹងសមាទានសីល
៤. កិច្ចអាធនាព្រះសង្ឃសូត្រព្រះបរិត្ត
៥. កិច្ចប្រគេនទេយ្យទាន
៦. កិច្ចឧទ្ទិសផល

កិច្ចទាំង ៦ ថ្នាក់នេះ មានបរិយាយដូចតទៅ :

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចរៀបចំកន្លែងនឹងគ្រឿងសក្ការៈ

ព្រះបរិត្តចែកជា ២យ៉ាង គឺសត្តបរិត្ត ១យ៉ាង ទ្វាទសបរិត្ត ១យ៉ាង ។
 ចាស់បុរាណហៅសត្តបរិត្តថា ធម៌សូត្រមន្តតូច ទ្វាទសបរិត្ត ថាធម៌សូត្រមន្ត
 ធំ ហើយកិច្ចសូត្រព្រះបរិត្តទាំង ២យ៉ាង នោះសោតក៏មាន ២យ៉ាង គឺសូត្រ
 វិដោះគ្រោះក្នុងពេលមានទុក្ខធុរៈ ១យ៉ាង, សូត្រកំសាន្តក្នុងពេលធ្វើបុណ្យ
 ទានផ្សេងៗ ១យ៉ាង ។ កិច្ចសូត្រទាំង ២យ៉ាង មានរបៀបប្លែកគ្នាបន្តិចបន្តួច
 ដូចរៀបរាប់ខាងមុខ :

កាលបើត្រូវការចម្រើនព្រះបរិត្តវេលាណា ទោះចម្រើនបែបណាក្តី

តបើរៀបចំផ្ទះសម្បែង ឬទីកន្លែង ដែលត្រូវសូត្រអោយមានរបៀបរៀបរយ

បើត្រូវការនៅផ្ទះ គប្បីរៀបចំត្រង់ល្វែងណាមួយជាល្វែងដ៏មានសេរី គឺរៀប
តាំងអាសនៈព្រះពុទ្ធរូបដោយគ្រឿងសក្ការៈបូជា មានថ្មផ្កាជាដើម ក្រាល
កន្ទេល- កម្រាលឆ្មើយ កន្ទោរ ផ្តិលទឹកឆាន់ បើសូត្រវិដោះគ្រោះ ត្រូវមាន
ផ្តិលទឹកព្រះបរិត្ត ដែលមានដាក់គ្រឿងអប់រូ ផ្កាដ៏មានគ្លិនក្រអូបក្នុងនោះ
ហើយយកស្លឹកចេកមកម្រួចចងជាសំណុំប៉ុនមេដៃច្រៀកខាងចុងជាចម្រៀក។
ដាក់គងលើមាត់ផ្តិលនោះ សម្រាប់ព្រះសង្ឃបាចទឹកព្រះបរិត្ត (១)នឹងមាន
ដាក់អំបោះក្អក (២) ១កម្រងក្នុងទឹកនោះផង សម្រាប់ព្រះសង្ឃស្រង់យកឱ្យ
សាមីខ្លួនអ្នកត្រូវសូត្រព្រះបរិត្តនោះ ពាក់ត្រចៀកនៅវេលាស្លាប់ព្រះបរិត្ត
បើសូត្រក៏សាន្តនៅពេលបុណ្យទានផ្សេងៗ មិនបាច់ពាក់អំបោះក្អកទេ ហើយ
ត្រូវរៀបគ្រឿងភេសជ្ជៈ មានទឹកតែ ស្ករ ស្លា បារីជាដើម សម្រាប់ព្រះសង្ឃ
ឆាន់ នឹងមានរៀបស្មាធមិទ្រង់គ្រឿង ដែលគេយកកូនចេកមានស្លឹក ៣
ហៅកូនចេកកន្ទុយប្រើស ដោតឫស្សី ៣ ចម្រៀកពីខាងក្រោមធ្វើជើង ៣
ចម្រៀកពីខាងលើ ដោតស្លឹកម្លូ ៣សន្លឹក ដោតផ្កាឈើនៅតល់ឆាងចេក-

(១) ក្នុងគម្ពីរព្រះវិន័យ មានពុទ្ធានុញ្ញាតជាពិសេសថា បើត្រហស្តនិមន្តឱ្យភិក្ខុធ្វើទឹកបរិត្ត
ភិក្ខុត្រូវសូត្រព្រះបរិត្តធ្វើទឹកឱ្យតេជាន ។ ក្នុងគម្ពីរព្រះសូត្រមានពុទ្ធតម្រាស់ឱ្យព្រះអាទិត្យជា
អាទិកម្មបុគ្គលសូត្រព្រះបរិត្តបាចទឹកម្ខាងភ័យក្នុងក្រុងវេសាលី ។

(២) អំបោះក្អកជាអំបោះមង្គល ២យ៉ាង មួយយ៉ាងគេតូចអំបោះផិតល់តូចចុងសម្រាប់សៀត
នៅត្រង់ត្រចៀក មួយយ៉ាងគេចងអំបោះជារង្វង់ល្មមពាក់ក្បាលបាន សម្រាប់ពាក់ប្រហកនៅ
ក្បាល ។ ទំនៀមរាស្ត្រភេសៀតអំបោះនេះនៅត្រចៀកក្នុងពេលស្លាប់ព្រះបរិត្តវិដោះគ្រោះ
ទំនៀមព្រះរាជាទ្រង់ពាក់នៅព្រះសិរ ក្នុងពេលទ្រង់ព្រះសណ្តាប់លោកសូត្រភាណយក្ស
(គ្រូដ៏សង្គ្រោះ) ។

ចងបារីជាច្រើនតាមជួរឆាងចែកទាំង ៣នោះ ដាក់តាំងពីខាងមុខព្រះ
ភក្ត្រព្រះសង្ឃជាសក្ការបូជាថ្វាយព្រះរតនត្រ័យ ។

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចនិមន្តព្រះសង្ឃនឹងទទួលព្រះសង្ឃ

ចំនួនព្រះសង្ឃដែលត្រូវនិមន្តមកសូត្រព្រះបរិត្ត ស្រេចនៅចិត្តអ្នកត្រូវ
ការ ចង់និមន្តតែ ១រូប ឬតាំងពី ១ រូបឡើងទៅដល់រយរូបក៏បានរៀបតែពិធី
មង្គលការដែលមានទំនៀមត្រូវធ្វើអ្វីៗជាតួៗ ទាំងអស់ដែលជាបញ្ហាមួយក្នុង
ពិធីនោះ ទើបគេនិមន្តកំណត់ចំនួនព្រះសង្ឃគឺ ៤រូប ៦រូប ឬ ៨រូប ជាតួៗ ។

កិច្ចនិមន្តព្រះសង្ឃដូចតទៅនេះ ៖

កាលបើបានរៀបចំផ្ទះសំបែង ឬទីកន្លែងសម្រាប់សូត្រព្រះបរិត្តរួច
ស្រេចហើយ ឧបាសកអ្នកត្រូវការនិមន្តព្រះសង្ឃសូត្រគប្បីទៅកាន់អារាម
នមស្សការព្រះថេរៈជាចៅអធិការវត្តហើយទូលថេរដីកាថា ៖

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនិមន្តព្រះសង្ឃចំនួន (១)

រូបនៅសូត្រព្រះបរិត្ត

នៅផ្ទះ នៅភូមិ វេលា ម៉ោង

នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នេះ ។

កាលព្រះសង្ឃនិមន្តមកដល់ផ្ទះ តាមវេលាដែលណាត់ហើយ, ឧបា-
សកគប្បីរង់ចាំទទួលព្រះសង្ឃនៅទ្វារភូមិ នឹងនៅជើងជណ្តើរផ្ទះ លើកដៃ

(១) គ្រងដែលចុចៗគ្រប់កន្លែង សម្រាប់បញ្ចូលចំនួនព្រះសង្ឃ ដែលមន្តសូត្រមន្ត ម៉ោង
ពេល និងថ្ងៃខែដែលត្រូវសូត្រតាមត្រូវការ ។

ប្រឈមដោយគោរព យកទឹកលាងព្រះបាទ យកសំពត់ស្អាតជូតព្រះបាទ
លោក, រួចនិមន្តលោកឡើងផ្ទះ, លុះលោកឡើងគង់លើអាសនៈហើយ គប្បី
នាំគ្នាថ្វាយបង្គំលោកដោយគោរព រួចប្រគេនភេសជ្ជៈមានទឹកតែស្ករស្លាបរិ
ជាដើម ឬភេសជ្ជៈក្រៅពីនេះដែលគួរតាមពុទ្ធនុញ្ញាតហើយដែលតាមមាន
តាមបាន ។

ថ្នាក់ទី ៣-កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល

កាលកាត់ចែងភេសជ្ជៈប្រគេនលោក លោកទទួលឆាន់សព្វគ្រប់ហើយ
ឧបាសកជាប្រធានក្នុងការសូត្រព្រះបរិត្តគប្បីឆ្លើមអុជទៀនឆ្ងបនៅទីទាំងពួង
ដែលគួរអុជ មានអាសនៈតាំងព្រះពុទ្ធរួមជាដើម ហើយឆ្លើមសូត្រនមស្សការ
ព្រះរតនត្រ័យ ឧបាសកទាំងពួងគប្បីសូត្រជាមួយគ្នា ដោយបញ្ចេញសំឡេង
លាន់ពួងរំពងព្រមគ្នាជារយៈៗដូចតទៅនេះ ៖

របៀបសូត្រ អ្នកនាំតាំងឆ្លើម ១ ឃ្លាខាងដើម, អ្នកទាំងអស់គ្នានាំគ្នា
សូត្រតាំងពីឃ្លាបន្ទាប់តទៅ ដរាបដល់ចប់ គ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ធម៌ដែលត្រូវ
សូត្រដូចខាងមុខ ៖

ឧបោ ភស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ៣ដង

ប្រែថា កិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណាចូរមានដល់ព្រះដ៏
មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ
ញៀយឆមិទាំងពួង ដោយគោរពចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណា
ប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។ ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ
សុតតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្តាទេវមនុស្សានំ
ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

តំ អរហាទិតុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរយា នមាមិ តព្វា ពុទ្ធំ
ឥមេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់
ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសីកសត្រូវពោលគឺកិលេស ព្រម
ទាំងវាសនា គឺកាយបយោគនឹងវចីបយោគ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា
សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញ្ចេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ
ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ វិជ្ជាចរណ-
សម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌
ដោយវិជ្ជា ៣ នឹងវិជ្ជា ៨ នឹងចរណៈ ១៥ សុតតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា
សុតតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុន្តរស្ថានគឺអមតមហា
និព្វាន លោក វិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវ
ត្រៃលោក អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយ
សីលាតិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា
បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យគួរ
នឹង ទូន្មានបាន សត្តាទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្តាទេវមនុស្សានំ

ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា នឹងមនុស្សទាំងឡាយ ពុទ្ធោ ទ្រង់
ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញ៉ាំងអ្នក
ដទៃឱ្យ

ត្រាស់ដឹងផង ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅ
កាន់ត្រៃភពខ្នាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

តំ អរហនិគុណាសំយុត្តំ ពុទ្ធិ សិរសា នមាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ព្រះអង្គប្រកប
ព្រមហើយ ដោយគុណមានគុណថា អរហំ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺ
ត្បូង តព្វា ពុទ្ធិ ឥមេហិ សក្កានហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូម
បូជាចំពោះនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នោះ ដោយត្រៀងសក្ការៈទាំងឡាយ
មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

ត្រាបថ្វាយបង្គំម្តង ។

ស្វាក្ខាតោ ភគវតោ ធម្មោ សន្តិដ្ឋិតោ អកាលិតោ ឯហិប-
ស្សិតោ ឱបនយិតោ បច្ចុត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញាហិតិ ។

តំ ស្វាក្ខាតានិគុណាសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ តព្វា ធម្មំ
ឥមេហិ សក្កានហិ អភិបូជយាមិ

ប្រែថា : ស្វាក្ខាតោ ភគវតោ ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃ
បិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែង ហើយដោយល្អ

(ធម្មោ ព្រះនពលោកុត្តរធម៌ មាន វប្បការ គីមគ្គ ៤ផល ៤និព្វាន១)
 សន្តិដ្ឋិកោ ជាដើមគឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួង ដឹងពិត ឃើញពិត ដោយ
 បចវេក្ខណញ្ញាណ គឺថានឹងបានដឹងដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះ។ ក៏ទេគឺឃើញ
 ច្បាស់ដោយខ្លួនឯង អភាលិកោ ជាធម៌អោយនូវផលមិនរង់ចាំកាលគឺថា
 កាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា
 មិនបានយឺតយូរឡើយ ឯហិបស្សិកោ ជាគួរដល់ឯហិបស្សវិនិ គឺថាបើ
 ព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលអោយ
 ចូលមកមើលបាន ឱបនយិកោ ជាធម៌ គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្ហោនចូល
 មកទុកក្នុងខ្លួនគឺដោយអំណាចនៃភាវនា បច្ចុត្តំ វេទិតញោ វិញ្ញហិ ជាធម៌
 គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានឧគ្សដិតញ្ញាបុគ្គលជាដើមគប្បីដឹង គប្បីឃើញ
 ច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

តំ ស្វាគ្គាតាទិតុណាសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា
 សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណមានគុណ
 ថាស្វាគ្គាតោជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ
 សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់
 នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង ។

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ឧដុបដិបន្នោ ភគវតោ

សាវកសង្ឃោ ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ សាមីចិប
 ដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ យទិទំ ចត្តារិ បរិសយុតានិ អដ្ឋ
 បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អហុណោយោ
 បាហុណោយោ ទក្ខិណោយោ អញ្ចលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ
 លោកស្យាតិ ។

តំ សុបដិបន្នាទិតុណាសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ តព្ព
 សង្ឃំ តមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា : សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជា
 សាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិ
 តាមគន្លងព្រះនពលោកកុត្តរធម៌ ឧដុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
 ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិ
 បត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
 ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវ
 ព្រះនិព្វាន ជាឋានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងឡាយ សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ
 សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏
 សមគួរដល់សាមីកម្ម គឺប្រតិបត្តិត្រូវដល់សីល សមាធិ បញ្ញា យទិទំ ចត្តារិ
 បុរិសយុតានិ ព្រះសង្ឃឯណាបើរាប់ជាតួនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤៣ គឺ
 ព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ នឹងសោតាបត្តិផលជាតួ ១ -

សកទាតាមិមគ្គ នឹងសកទាតាមិផលជាត្វ ១ អនាតាមិមគ្គ នឹងអនាតាមិផល
 ជាត្វ ១ អរហត្តមគ្គនឹងអរហត្តផលជាត្វ ១ អដ្ឋ បរិសុប្បត្តលា បើរាប់រៀង
 ជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១
 សោតាបត្តិផល ១ សកទាតាមិមគ្គ ១ សកទាតាមិផល ១ អនាតាមិមគ្គ ១
 អនាតាមិផល ១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១ ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
 ព្រះសង្ឃទាំងនេះ ជាសង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាហុនេយ្យោ
 លោកគួរទទួលនូវចតុប្បថ្និយ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយ
 នាំមកអំពីចម្ងាយបង្ហោនចូលមកបូជា បាហុណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវ
 អាតន្តកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីឲ្យពិនិមិត្ត ដែលមកអំពី
 ទិសផ្សេងៗ ហើយបង្ហោនចូលមកបូជា ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវ
 ទានដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនឹងផលនៃកម្ម ហើយបូជា អញ្ចាលិករណីយោ
 លោកគួរដល់អញ្ចាលិកកម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ
 លោកស្ស លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃឆ្នូតគឺបុណ្យនៃសត្វលោក
 រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

តំ សុបដិបន្នាទិតុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះ-
 ករុណាសូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណ
 មានគុណថា សុបដិបន្នោជាដើមនោះដោយសិរសាគឺត្បូង តញ្ច សង្ឃំ
 ឥមេហិ សក្ការុហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះ-

ព្រះជាម្ចាស់នោះដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ
ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង ។

កាលនមស្សការព្រះរតនត្រ័យហើយ គេសមាទានសីល ៥ ឬ ៨ តាម
តាមថ្ងៃដែលត្រូវការ ។ ទីនេះ ពោលចំពោះតែកិច្ច សីល ដូចតទៅនេះ ៖

ពាក្យសមាទាននិច្ចសីល ៣ លើក ៖

លើកទី ១ ថា ៖

ឧកាស មយំ ភន្តេ វិសុវិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណោ ន សហ
បញ្ច សីលានិ យាចាម ។

លើកទី ២ ថា ៖

ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ យាចាម ។

លើកទី ៣ ថា ៖

តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ យាចាម ។

ប្រែលើកទី ១ ថា ៖

សូមគោរព បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ សូម
នូវសីលទាំងឡាយ ដើម្បីអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍
នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា ។

ប្រែលើកទី ២ ថា ៖

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ផ្សេងៗគ្នា ។ ជាគម្របពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា ៖

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ផ្សេងៗគ្នា ។ ជាតប្រប់បីដងផង ។

កាលឧបាសកសុំសីលរួចហើយ ព្រះសង្ឃអ្នកសូត្រព្រះបរិត្ត លោក
អោយព្រះត្រៃសរណាគមន៍ នឹងសីល តាមលំដាប់តទៅថា :

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ពាសោ ប្រែដូចបទ -
នមស្សការខាងដើម ។

រួចលោកឱ្យព្រះត្រៃសរណាគមន៍ថា :

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរពូក ។

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរពូក ។

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរពូក ។

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរពូកជាគម្រប់ពីរ
ដងផង ។

ទុតិយម្បិ .ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរពូក ជាគម្រប់ពីរ
ដងផង ។

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរព្វក ជាគម្រប់
ពីរដងផង ។

តតិយម្សិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរព្វក ជាគម្រប់បី
ដងផង ។ -

តតិយម្សិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរព្វក ជាគម្រប់បី
ដងផង ។

តតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរព្វក ជាគម្រប់
បីដងផង ។

ថ្នាក់ទី ៤ កិច្ចអាវាធនាព្រះសង្ឃសូត្រព្រះបរិត្ត

កាលសមាទានសីលរួចហើយ, ឧបាសកម្នាក់អាធនាព្រះសង្ឃសូត្រ
ព្រះបរិត្ត ពាលើក :

លើកទី ១ ថា :

វិបត្តិបដិពាហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា សព្វទុក្ខវិនាសាយ
បរិត្តំ ព្រូច មង្គលំ ។

វិបត្តិបដិពាហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា សព្វភយវិនាសាយ
បរិត្តំ ព្រូច មង្គលំ ។

វិបត្តិបដិពហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា សព្វរោគវិនាសាយ
បរិក្ខំ ព្រាថ មង្គលំ ។

ប្រែថា៖ សូមព្រះករុណាទាំងឡាយ ចម្រើននូវព្រះបរិត្ត ជាជ័យមង្គល
ដើម្បីនឹងការពារបញ្ចៀសនូវវិបត្តិ គឺសេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង ដើម្បីនឹងញៀន
ទុក្ខញៀនភ័យរោគទាំងអស់ឱ្យវិនាសបាត់ទៅ ។

ចង់ប្រែរួមគ្នាដូច្នេះក៏បាន ចង់ប្រែរាយគ្នា ទុក្ខម្តង ភ័យម្តងរោគម្តង
ក៏បាន ។

ឥតិនេះទៅ ព្រះសង្ឃអ្នកសូត្រព្រះបរិត្តលោកចាប់ផ្តើមសូត្រសត្តេ
ប្រកាសអញ្ជើញទេវតាឱ្យមកស្តាប់ព្រះបរិត្ត រួចលោកផ្តើមសូត្រព្រះបរិត្ត
តទៅ តាំងពីដើមដរាបដល់ចប់តាមគួរដល់កាល, ឧបាសកនាំអង្គុយស្តាប់
ដោយគោរពរហូតដល់ចប់ ។

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចប្រគេនទេយ្យទាន

កាលចប់កិច្ចចម្រើនព្រះបរិត្តហើយ អ្នកម្ចាស់ទានគប្បីបង្ហោនទេយ្យ
វត្ថុទៅប្រគេនលោក ។ ការប្រគេននោះ ភេសជ្ជៈមានតែស្ករ ជាដើម គប្បី
ប្រគេនផ្ទាល់ដៃ ចំណែកហិរញ្ញវត្ថុ គប្បីប្រគេនដោយបវារណា គឺដកល់
ប្រាក់តាមចំនួនដែលត្រូវការប្រគេនប៉ុន្មាន ១អង្គនោះ លើជើងពាន ១
ចំពោះព្រះភត្រព្រះសង្ឃ ហើយលើកជើងពាននោះឡើងបវារណា ដោយ
កប្បិយវោហារដូចនេះ ៖

សេចក្តីគិតតាមកិច្ចប្រគេន

ពាក្យបញ្ជាណាមថ្មី

បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមបវរណាប្រគេននូវ
 បង្គំ ៤ គឺ ចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ គិលានភេសជ្ជៈចំនួន . . (១) រៀល
 (១ព្រះអង្គ (២)) ។ យើងខ្ញុំទុកដាក់បង្គំទាំងនេះនៅដៃវេយ្យាវច្ឆករ
 ឈ្មោះ (៣) នេះ, បើព្រះករុណាត្រូវការបង្គំណាមួយ វេលាណា សូមឱ្យ
 វេយ្យាវច្ឆករនេះ ចាត់ចែងប្រគេនដល់អស់បង្គំនេះ ដើម្បីសេចក្តី
 សុខសេចក្តីចម្រើនដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាលជាអង្វែង ។

ថ្នាក់ទី ៦ កិច្ចឧទ្ទិសផល

កាលប្រគេនទេយ្យទាន នឹងបវរណាចតុប្បថ្មីយហើយព្រះសង្ឃ
 លោកសូត្រអនុមោទនា ចប់អនុមោទនាហើយ, ឧបាសកសូត្រយំកិញ្ចិ
 ឧទ្ទិសផលដូចតទៅនេះ ៖

យំកិញ្ចិ កុសលកម្មំ កត្តព្ធិំ កិរិយំ មម

កាយេន វាចាមនសា តិទសេ សុតតំ កតំ ។

យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ យេច សត្តា អសញ្ញិនោ

កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវនុ តេ ។

(១) គ្រងនេះ ត្រូវបញ្ចូលចំនួនបង្គំ ។

(២) គ្រងនេះបើលោកតែ ១ អង្គត្រូវថា ដល់ព្រះករុណាម្ចាស់ ។

(៣) គ្រងនេះ ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះអ្នកដែលទទួលទុកដាក់បង្គំរបស់លោក ។

(៤) ពាក្យបវរណានេះប្រើបានទូទៅក្នុងពិធីបុណ្យផ្សេងៗ ។

យេ តំ កតំ សុរិទិកំ ទិន្នំ បុញ្ញផលំ បយា
 យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ ទេវា គត្តា និវេទហំ ។
 សព្វេលោកម្ហិ យេសន្នា ជីវន្តាហារហេតុកា
 អនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ លភនុ មម ចេតសាតិ ។

ប្រែថា : យំកិញ្ចិកុសលកម្មំ កត្តញ្ញំ កិរិយំ មម អំពើជាកុសល
 ឯណាមួយដែលខ្ញុំតប្បិធ្វើ កាយេន វាចាបនសា ដោយទូរទាំងពាក្យ
 វាចាចិត្ត តិទសេ សុគតំ កតំ អំពើជាកុសលទាំងអស់នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើ
 ហើយ ជាកុសលអាចនឹងនាំឱ្យទៅកើតក្នុងឋានព្រៃត្រីវិស្វតិបាន យេ
 សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ សត្វទាំងឡាយឯណា គឺមនុស្សទេវតាព្រហ្មដែលជា
 សត្វមានសញ្ញាក្តី យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ សត្វទាំងឡាយឯណា ជា
 អសញ្ញិសត្វ គឺសត្វដែលឥតសញ្ញាក្តី កតំ បុញ្ញផលំ មយំ សព្វេ ភាគី
 ភវនុ ពេ សត្វទាំងឡាយ ទាំងអស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវផលណែកផលនៃបុណ្យ
 ហើយចូរសោយនូវផលនៃបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ បានឧទ្ទិសផ្សាយឱ្យទៅ
 នេះចុះ យេ តំ កតំ សុរិទិកំ ទិន្នំ បុញ្ញផលំ បយា បុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើ
 ហើយនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាបានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយ
 នោះចូរឱ្យបានសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឱ្យទៅនេះចុះ យេ
 ច តត្ថ ន ជានន្តិ មួយយ៉ាងទៀត បណ្តាអស់សត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំង
 ឡាយឯណាមិនបានដឹង នូវបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ -

ទេវា គន្ថា និវេទយុំ សូមទេវតាទាំងឡាយអញ្ជើញទៅឱ្យដំណឹងដល់សត្វ
 ទាំងឡាយនោះ ឱ្យបានដឹងផងថា ជនឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យហើយ គេ
 ឧទ្ទិសផ្សាយ ផលបុណ្យនោះដល់អ្នកទាំងឡាយ។ ចូរអនុមោទនាព្រឹកអរនឹង
 បុណ្យនោះចុះ សព្វេ លោកមិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា សត្វ
 ទាំងឡាយ ឯណាក្នុងលោកទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារហើយរស់នៅ
 មនុញ្ញ ភោជនំ សព្វេ លភន្ត មម ចេតសាតិ សត្វទាំងឡាយ ទាំង
 អស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវភោជនជាទីគាប់ចិត្ត ដែលសម្រេចដោយបុណ្យវិទិតាម
 ចិត្តដែលខ្ញុំ ឧទ្ទិសផ្សាយទៅឱ្យនេះចុះ ។

ចប់ពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តបុណ្យនោះ ។

២- ពិធីបុណ្យសង្ឃទាន

ទាន ២ ចំពួក

១- ទានដែលប្រគេនចំពោះភិក្ខុឬសាមណេរ១រូបៗតាម ចិត្តស្រឡាញ់
 ហៅថា បាដិបុគ្គលិកទាន

២- ទានដែលប្រគេនចំពោះព្រះសង្ឃ គឺភិក្ខុ តាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ
 ហៅថា សង្ឃទាន ។

បណ្តាទានទាំង២ចំពួក សង្ឃទាន មានផលានិសង្ឃ ច្រើនលើសលុប
 ជាងបាដិបុគ្គលិកទាន ព្រោះជាទានដ៏ឧត្តមនាំឱ្យសង្ឃ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
 មានសាមគ្គីគ្នា ជាហេតុនាំឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនាមានសេចក្តីរុងរឿង ។

ទីនេះ សូមអធិប្បាយពន្យល់តែចំពោះសង្ឃទាន មួយចំពួកដូចតទៅ

នេះ ÷

សង្ឃទាន ៧ ប្រភេទ

សម័យពុទ្ធភាសនាទាយកធ្វើសង្ឃទានមាន ៧ ប្រភេទគឺ :

១- ទានប្រគេនចំពោះភិក្ខុសង្ឃ នឹងភិក្ខុនីសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធ
ជាប្រធាន

២- ទានប្រគេនចំពោះ ឧភតោសង្ឃ ក្នុងកាលដែលព្រះតថា
គត បរិនិព្វានហើយ

៣- ទានប្រគេនចំពោះភិក្ខុសង្ឃ

៤- ទានប្រគេនចំពោះភិក្ខុនីសង្ឃ

៥- ទានប្រគេនចំពោះភិក្ខុ ដែលគេនិមន្តយកអំពីសំណាក់
ឧភតោសង្ឃ

៦- ទានប្រគេនចំពោះភិក្ខុ ដែលនិមន្តយកអំពីសំណាក់ភិក្ខុ
សង្ឃ

៧- ទានធ្វើដោយសុំសង្ឃអោយបញ្ជូនភិក្ខុ ឬ សាមណេរូប
ណាមួយនៅឯផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយប្រគេនទេយ្យទានចំពោះភិក្ខុ ឬ
សាមណេរូបនោះ ដោយឧទ្ទិសចំពោះសង្ឃ(១) ។

(១) រឿងនេះ មានពិស្តារក្នុងមង្គលត្ថទីមនីអដ្ឋតថាមង្គលសូត្រ គាថាទី៥ ត្រង់ទានកថា។

សម័យបច្ចុប្បន្ន ទាយកធ្វើសង្ឃទានមិនបានគ្រប់ទាំង ៧ ប្រភេទទេ បានតែចំពោះភិក្ខុសង្ឃ ១ ប្រភេទ ព្រោះពេលនេះគ្មានភិក្ខុនី គឺទាយកធ្វើ បានតែចំពោះភិក្ខុ ឬសាមណេរដែលសង្ឃចាត់មកតាមពាក្យសុំរបស់ខ្លួន នឹងចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះពុទ្ធបដិមាករស្តងព្រះពុទ្ធអង្គប៉ុណ្ណោះ តែការធ្វើសង្ឃ ទានដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលមានព្រះពុទ្ធរូបជាប្រធាន ដូច្នេះក៏អនុលោមចូលក្នុង ការធ្វើសង្ឃទានមានព្រះពុទ្ធជ្នាលព្រះអង្គជាប្រធានដែរ ព្រោះត្រូវតាម ប្រភេទទី២ នៃសង្ឃទាន ដូចបានចែងក្នុងមាតិកាខាងដើម ។

អង្គនៃសង្ឃទាន

អដ្ឋកថាទក្ខិណាវិភង្គសូត្រ មានចែងថា :

អង្គនៃសង្ឃទាន មាន ២ គឺ

១- ទាយកបានសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ

២- កាលលោកបដិគ្គាហកៈនិមន្តមក បានតាំងចិត្តពោះសង្ឃ ។

ការធ្វើសង្ឃទាន លុះតែប្រកបដោយអង្គទាំង២នេះ ទើបឈ្មោះថាជ. សង្ឃទានពេញលក្ខណៈ ។ បណ្តាអង្គទាំង២នេះ អង្គទី១ ទាយកងាយធ្វើ បាន ។ ឯអង្គទី២ទាយកមិនងាយធ្វើបានទេ ព្រោះការធ្វើសង្ឃទានទាយកត្រូវ ចូលទៅវត្តទូលសុំសង្ឃអំពីភិក្ខុជាចៅអធិការ ឬជាភក្ត្រខ្មែលក៏ថា « លូម លោកម្ចាស់មេត្តា ចាត់ព្រះថេរៈ១អង្គ អំពីសង្ឃឱ្យទៅទទួលសង្ឃទានឯផ្ទះ ខ្ញុំព្រះករុណា » ។ កាលទាយកសុំព្រះថេរ ហើយបើបែរជាបានសាមណេមក វិញ ក៏អាក់អន់ចិត្តដោយគ្រាន់តែនឹកអន់ចិត្តថា « ឱ ! អញបានសមណេ »

ឱ្យត្រឹមត្រូវតាមរបៀបសង្ឃទាន ទើបបានជាសង្ឃទានពេញលក្ខណៈ ។

ការសុំនិមន្តបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃនោះ នោះបីសុំនិមន្តបុំឆ្ងានអង្កក់បាន តាមត្រូវការ ហើយទូលសុំនិមន្តចំពោះតែថ្ងៃដែលត្រូវការធ្វើក៏បាន ទូលសុំនិមន្តតែម្តង ទុកធ្វើរាល់ថ្ងៃសីលជាយូរថ្ងៃខែឆ្នាំតទៅ គឺថាដល់ថ្ងៃសីលកាលណាឱ្យលោកនិមន្តទៅ មិនបាច់ទាយកទៅនិមន្តទៀតក៏បាន ។ ហើយការសុំនិមន្តនោះ ត្រូវទូលសុំអំពីលោកគ្រូចៅអធិការវត្ត ឬអំពីភិក្ខុជារតន្ត្រីខ្ពស់ (លោកអ្នកចាត់ការរៀងរាល់ ដែលជំនុំសង្ឃតាំងឱ្យជាអ្នកចាត់) ឱ្យលោកចាត់ឱ្យក៏បាន ។ ម្ចាស់ទានមិនត្រូវនិមន្តផ្ទាល់ខ្លួន ចំពោះភិក្ខុ ឬសាមណេរណាមួយតាមដែលខ្លួនស្គាល់ ឬស្រឡាញ់ទេ បើនិមន្តដូច្នោះ ទាននោះនឹងទៅជាបាដិបុគ្គលិកទាន ។ ឯពាក្យទូលសុំនិមន្តបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃនោះ ទាយកត្រូវទូលសុំ និមន្តថា « សូមលោកម្ចាស់មេត្តាចាត់ភិក្ខុ (ឬសាមណេរ) ១រូប (ឬ២រូប) ណាមួយ, ឱ្យទៅទទួលសង្ឃទាន នៅឯផ្ទះខ្ញុំព្រះករុណាក្នុងថ្ងៃ(១) នេះវេលា ព្រឹកម៉ោង ។

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចរៀបចំទិសេនាសនៈ នឹងទេយ្យទាន :

ក្រោយពីសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃហើយ ក្នុងពេលដែលត្រូវការ ត្រូវរៀបចំទិសេនាសនៈ ជាកន្លែងដែលត្រូវធ្វើសង្ឃទាន គឺរៀបតាំងអាសនៈព្រះពុទ្ធរូប មានគ្រឿងសក្ការៈបូជា រៀបក្រាលកន្ទេល កម្រាលខ្លើយ កន្ទោរ ផ្តិលទឹក ថ្លង្គា ហើយនឹងគ្រឿងភេសជ្ជៈ មានទឹកតែ ស្ករ ស្លា

(១) ត្រង់ចុងចរនេះ ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះថ្ងៃនិងម៉ោងតាមដែលត្រូវការ ។

ម្ច បារី ជាដើម ដាក់រៀបរយ តាមជួរកន្ត្រៃដែលក្រាលកម្រាលយ៉ាងស្អាត សម្រាប់ប្រគេនលោកឆាន់ ។

ថ្នាក់ទី ៣ កិច្ចទទួលលោកបដិគ្គាហកៈដែល
សង្ឃចាត់ឱ្យមក

កាលភិក្ខុ ឬសាមណេរ ជាបដិគ្គាហកៈដែលសង្ឃចាត់និមន្តមកដល់ គ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនហើយ ទាយកជាម្ចាស់ទានឬអ្នកតំណាងម្នាក់ តប្បីក្រោក ចេញទៅទទួលលោកនៅត្រង់មុខផ្ទះ ឬទ្វាររបងភូមិ និមន្តលោកចូលផ្ទះ លុះ លោកនិមន្តដល់ជណ្តើរផ្ទះ ត្រូវយកទឹកលាងព្រះបាទលោក ហើយជូត ដោយសំពត់ស្អាតស្អាត ឬគ្រាន់តែយកសំពត់ស្អាតជូតព្រះបាទលោកឱ្យជ្រះ ឆ្ងលីក៏បាន ហើយនិមន្តលោកចូលទៅគង់លើអាសនៈ ដែលរៀបចំហើយ ដោយរៀបចំហើយដោយប្រព្រៃនោះ ។

ថ្នាក់ទី ៤ កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ
នឹងសមាទានសីល

លុះលោកជាបដិគ្គាហកៈ គង់លើអាសនៈ ស្រួលបួលហើយត្រូវនាំគ្នា ថ្វាយបង្គំលោកដោយគោរព ហើយចូលទៅប្រគេនភេសជ្ជៈដល់លោក រួច ត្រូវឱ្យដួសដោះចង្កាន់ដាក់ចានធំៗ សម្រាប់រាប់បាត្រ ព្រមទាំងដួសបង្អែម ចំអាបដាក់ក្នុងចានស្រាក់សម្រាប់ប្រគេនលោក ក្នុងពេលវេរបាលីហើយ វត្ថុទាំងនោះត្រូវយកមកដកល់ចំពោះព្រះភក្ត្រលោកជាបដិគ្គាហកៈ ដែល មានព្រះពុទ្ធរបស្មងព្រះអង្គ ជាប្រមុខក្នុងទីនោះ ហើយនាំគ្នាអុជទៀនឆ្ងប

រួចសូត្រថ្វាយបង្គំព្រះ តាមបែបសង្ខេបក៏បាន វិស្ណុរក៏បាន ចប់ហើយ
អាវាធនានិច្ចសីលឬឧបោសថសីលតាមថ្ងៃដែលធ្វើ គឺបើធ្វើក្រៅពីថ្ងៃសីល
ត្រូវអាវាធនានិច្ចសីល បើធ្វើត្រូវលើថ្ងៃសីលគប្បីអាវាធនាឧបោសថសីល
(១) ។

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចវេរសង្ឃទាននឹងប្រគេនទេយ្យទាន

លុះសមាទានសីលចប់ហើយ ត្រូវនាំគ្នារាប់បាត្រៗហើយអ្នកដែលចេះ
ចាំបាលីវេរសង្ឃទាន ត្រូវកាន់បាត្រចង្ហាន់ អ្នកក្រៅពីនេះ ត្រូវកាន់បរិក្ខារ
ឯទៀតខ្លះ លើកដៃប្រណមឡើងរួចនាំសូត្រវេរដូចតទៅនេះ ។

មុនជំបូងត្រូវសូត្រនមស្សការពាដងថា :

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ហើយសូត្របាលីវេរ ៣ លើក :

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ សជ្ជេត្វា សង្ឃស្ស
ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ
បដិគ្គណ្ហតុ អម្ហាកំ ទីយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ល។ សុខាយ ។

(១) បាលីនមស្សការ នឹងសមាទានសីល ត្រូវសូត្រតាមដែលមានក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត
ខាងដើមនៃសៀវភៅនេះ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ល។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនហើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបានតាក់តែង នូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនិយភោជនីយាហារជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក នូវវត្ថុទាំងឡាយមានរង្គែម និងចំអាបជាដើមនោះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

មពិត្រព្រះគម្ពីរ ។ល។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរ ។ល។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង

កាលវេរដោយវាចាហើយ គប្បីលើកចង្ហាន់នោះប្រគេនលោកដោយកាយទៀត, តែចំណែកខាងបង្គំយ គប្បីបវារណាដោយវាចាតែមួយយ៉ាង មិនបាច់ប្រគេនដោយកាយទេ ដូចមានចែងទុកជាគម្រ ក្នុងពិធីចម្រើនព្រះវិត្តឈ្មោះ សព្វគ្រប់ស្រាប់ សូមយកតាមនោះចុះ ។

ថ្នាក់ទី ៦ - កិច្ចឧទ្ទិសផល :

កាលលោកទទួលចង្ហាន់នឹងទេយ្យទានហើយ លោកសូត្រភក្តានុ -

មោកនាៗចប់ហើយ ឧបាសកឧបាសិកាគប្បីនាំគ្នាសូត្រយំកិញ្ចិឌ្ឍនិសង្ខ(១)
ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យសង្ឃទានត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

៣- ពិធីបុណ្យសង្ឃភត្ត

កុសលកិច្ចដែលធ្វើដោយវេរចង្ហាន់ប្រគេនភិក្ខុ តាំងពីឆ្នាំបង្កើតទៅ
ហៅថា «បុណ្យវេរសង្ឃភត្ត» ឬថា «បុណ្យវេរចង្ហាន់សង្ឃ» ឬក៏ហៅថា
«បុណ្យនិមន្តលោកឆាន់» ក៏បាន ។

កាតព្វកិច្ចនៃសង្ឃភត្តៈ

បុណ្យវេរសង្ឃភត្ត នឹងធ្វើនៅទីវត្តក៏បាន នៅផ្ទះរបស់ខាយកក៏បាន ។
បុណ្យនេះ ទោះធ្វើនៅវត្តក្តី នៅផ្ទះក្តី មានកាតព្វកិច្ចត្រូវចាត់ចែងជា ៦ ថ្នាក់
ដូចគ្នាគឺ :

- ១- កិច្ចសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ
- ២- កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈនឹងទេយ្យទាន
- ៣- កិច្ចទទួលលោកបដិគ្គាហកៈដែលសង្ឃចាត់មក
- ៤- កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យនឹងសមាទានសីល
- ៥- កិច្ចវេរសង្ឃភត្តនឹងប្រគេនទេយ្យទាន

(១) ធម៌យំកិញ្ចិឌ្ឍនិសង្ខ មាននៅក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តងណោះហើយ សូមយកតាម
នោះចុះ ។

៦- កិច្ចឧទ្ទិសផល

បណ្តាកិច្ចទាំង៦ថ្នាក់នេះ កិច្ចថ្នាក់ទី ២-៣-៤ នឹង ៦ ដូចគ្នានឹង សង្ឃទាន សូមយកតាមបែបសង្ឃទាននោះចុះ ។

ក្នុងទីនេះសូមពណ៌នាតែចំពោះកិច្ចថ្នាក់ទី ១ និងទី ៥ ដែលប្លែកពី សង្ឃទានបន្តិចដូចតទៅនេះ :

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចនិងនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ

ទាយកត្រូវសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈ ចំនួន ៤រូបឡើងទៅអំពីលោក ជាចៅអធិការឬជារក្ខត្តទ្ទេសក៍ (អ្នកសំដែងរក្ខត្ត) តម្រូវតាមពាក្យថា សង្ឃរក្ខត្ត ។

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចវេរសង្ឃរក្ខត្តនឹងប្រគេនទេយ្យទាន :

ដល់ពេលវេរ តប្បីវេរ ៣ លើក :

លើកទី ១ ថា :

អយំ នោ ភន្តេ បិណ្ឌបាតោ ធម្មិកោ ធម្មលទ្ធោ ធម្មេនេវ
ឧប្បាទិកោ មាតាបិតុអាទិកេ គុណវន្តេ ឧទ្ទិស ឥមំ (សង្ឃរក្ខត្តិ)
សបរិក្ខារំ ពុទ្ធប្បមុខស្ស សង្ឃស្ស ទេម តេ គុណវន្តាទយោ ឥមំ
(សង្ឃរក្ខត្តិ) អត្តនោ សន្តកំ វិយ មញ្ញមានា អនុមោទន្ត អនុមោ-
ទិត្វាន យចិច្ឆិតសម្បត្តិហិ សមិជ្ឈន្ត សព្វទុក្ខា បមុញ្ហន្ត ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ អយំ នោ ភន្ត ។ ល ។ បមុញ្ជនុ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ អយំ នោ ភន្ត ។ ល ។ បមុញ្ជនុ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

- បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ, រឹចង្វាន់បិណ្ឌបាតនៃយើងខ្ញុំ
 ទាំងឡាយនេះ ប្រកបដោយធម៌, បានមកដោយធម៌, កើតឡើងដោយធម៌,
 យើងខ្ញុំទាំងឡាយ, សូមឧទ្ទិសចំពោះ, ដល់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ
 មានមាតានឹងបិតាជាដើម, យើងខ្ញុំទាំងឡាយ, វេរ (នូវសង្ឃភក្ត) នេះ,
 ព្រមទាំងបរិក្ខារប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ, មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន, សូមលោក
 អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ, មានមាតានឹងបិតាជាដើមនោះ, សំគាល់ (នូវ
 សង្ឃភក្ត) នេះ, ថាដូចជារបស់នៃខ្លួន, ហើយសូមអនុមោទនាយកចុះ,
 លុះអនុមោទនាចហើយ, សូមឱ្យរួចលំដោះ, ចាកទុក្ខទាំងពួង, ឱ្យបាន
 សម្រេច ដោយសម្បត្តិទាំងឡាយពាប្រការ, គឺសម្បត្តិមនុស្ស១, សម្បត្តិ
 ទេវតា១, សម្បត្តិព្រះនិព្វាន១, ដោយសមគួរតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់លោក
 អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយនោះចុះ ដោយអំណាចផលានិងសង្ឃ ដែលហូរ
 ជូនមកមិនដាច់នេះហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ នេះហោង ។ អស់វារៈជាតម្រប់ពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ នេះហោង ។ អស់វារៈជាតម្រប់បីដងផង ។

វេរចប់ហើយ ត្រូវប្រគេនចង្ហាន់ ព្រមទាំងទេយ្យទាន(១) ដល់ព្រះ
សង្ឃៗ ទទួលហើយ លោកអនុមោទនាតាមគួរដល់ទាននឹងកាលវេលា ។

ថ្នាក់ទី ៦ កិច្ចឧទ្ទិសផល

កាលប្រគេនចង្ហាន់ ព្រមទាំងទេយ្យទានដល់លោកៗអនុមោទនា
តប្បិហើយសូត្រយំកិព្វិឧទ្ទិសផល ជាកិច្ចបង្កើតបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យវេរសង្ឃភត្តត្រីបបំណេរ ។

៤ - ពិធីបុណ្យបតភត្ត

កិច្ចបុណ្យដែលទាយកធ្វើដោយវេរចង្ហាន់ ប្រគេនព្រះសង្ឃឧទ្ទិសផល
បញ្ជូនទៅបុគ្គលដែលស្លាប់ ហៅថា «បុណ្យវេរមតភត្ត» តែតាមទម្លាប់អ្នក
ស្រុកហៅថា «បុណ្យដា» ព្រោះសម័យបុរាណ ព្រះសង្ឃដែលនិមន្តមក
សូត្រក្នុងពេលនោះ តែងសូត្រធម្មិពិស្តារ គឺបាលីព្រះអភិធម្ម៧ គម្ពីរបែប
វែងដែលចាស់ៗតែងហៅកាត់យកតែអក្សរ ១ តួខាងចុងថា «ធម្មិដា» គឺ
បុណ្យដារបញ្ជូនផលទៅឱ្យខ្មោច ។

បុណ្យនេះគេតែងធ្វើនៅពេលដែលមានបុគ្គលជាញាតិមាន មាតា
បិតាជាដើម ស្លាប់រវាង ១ថ្ងៃ ឬ ២ថ្ងៃម្តង ៧ថ្ងៃម្តង ១០០ថ្ងៃម្តង ហើយនឹងពីរ
នោះពល់ឆ្នាំទៀត គឺធ្វើ១ខួបម្តង ចំណើថ្ងៃខែដែលបុគ្គលនោះស្លាប់ ។

(១) ចំណែកខាងបច្ច័យតប្បិបវារណារដោយវាចាតាមពិធីបវារណាក្នុងពិធីចម្រើនព្រះហិត្ត

កាតព្វកិច្ចនៃមតកភត្ត

កិច្ចដែលត្រូវធ្វើបុណ្យនេះចាត់ជា ៦ថ្នាក់ គឺ :

- ១- កិច្ចសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ
- ២- កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈនឹងទេយ្យទាន
- ៣- កិច្ចទទួលលោកបដិគ្គាហកៈដែលសង្ឃចាត់មក
- ៤- កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យនឹងសមាទានសីល
- ៥- កិច្ចវេមតកភត្តបង្សកូល នឹងប្រគេនទេយ្យទាន
- ៦- កិច្ចឧទ្ទិសផល

បណ្តាកិច្ចទាំង ៦ ថ្នាក់នេះ ថ្នាក់ទី ១. ៣. ៤. និង ៦ ដូចកិច្ចក្នុង ពិធីបុណ្យសង្ឃទាន ប្លែកតែត្រង់ថ្នាក់ទី ២ និងទី ៥ ។ ដូច្នេះថ្នាក់ទី ១ ៣. ៤ និង ៦ សូមយកតាមពិធីបុណ្យសង្ឃទាននោះចុះ ។ ទីនេះ សូមពណ៌ នាចំពោះតែថ្នាក់ទី ២ និងទី ៥ដូចតទៅនេះ:

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈ នឹងទេយ្យទាន

បើបុគ្គលដែលត្រូវឧទ្ទិសផលទៅនោះ ទើបនឹងស្លាប់ ទើបនឹងធ្វើ ឈាបនកិច្ចថ្មីៗ ក្រោយពីពេលរៀបចំទីសេនាសនៈ នឹងភេសជ្ជៈរួចហើយ ត្រូវយកធាតុដែលជាត់ក្នុងកោដ្ឋដឹកលំនៅមុខព្រះភក្ត្រព្រះសង្ឃ នឹងយក ចង្ហាន់ព្រមទាំងទេយ្យទាន ដែលត្រូវប្រគេនលោកពេលនោះ មកដឹកលំទុក នៅមុខលោក ដើម្បីវេរប្រគេនលោក ។

ផ្នែកទី ៥ កិច្ចវេទនាភក្ត បទ្បក្បាល

ទី១ប្រភេទឈេយ្យនាង

ដល់ពេលវេ ត្រូវវេដោយបាលី នឹងប្រែ ៣ លើក :

លើកទី ១ ថា :

អយំ នោ ភន្តេ បិណ្ឌបាតោ ធម្មិកោ ធម្មលទ្ធោ ធម្មេនេវ,
ឧប្បាទិតោ មាតាបិតុអាទិកេ គុណវន្តេ ឧទ្ទិស្ស ឥមំ (មតកភត្តិ)

(១) សបរិក្ខារំ ពុទ្ធប្បមុខស្ស ទេម តេ គុណវន្តាទយោ ឥមំ
(មតកភត្តិ) អត្តនោ សន្តតំ វិយ មញ្ញមាសា អនុមោទនុ
អនុមោទិត្វាន យចិច្ចិតសម្មត្តិហិ សវិជ្ជនុ សព្វទុក្ខា បបុព្វានុ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ អយំ នោ ភន្តេ ។ ល ។ បមុព្វានុ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ អយំ នោ ភន្តេ ។ ល ។ បមុព្វានុ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ រឺចង្អាន់បិណ្ឌបាតនៃយើងខ្ញុំទាំង
ឡាយនេះ ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កើតឡើងដោយធម៌ យើង
ខ្ញុំទាំងឡាយ សូមឧទ្ទិសចំពោះដល់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មាន-

១) បាលីក្នុងវង់ក្រចកនេះ ត្រូវផ្លាស់តាមឈ្មោះភក្តដែលត្រូវការធ្វើ ។

មាតានឹងបិតាជាដើម យើងខ្ញុំទាំងឡាយវេរ (នូវមតកភក្ត) (១) នេះ ព្រមទាំងបរិក្ខារប្រភេទដល់ព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន សូមលោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតានឹងបិតាជាដើមនោះ សំគាល់ (នូវមតកភក្ត)នេះថាដូចជារបស់នៃខ្លួនហើយសូមអនុមោទនាយកចុះ លុះអនុមោទនារួចហើយ សូមអោយរួចរំដោះចាកទុក្ខទាំងពួងអោយបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំង ៣ប្រការ គឺសម្បត្តិមនុស្ស១ សម្បត្តិទេវតា១ សម្បត្តិព្រះនិព្វាន ១ ដោយសមគួរតាមសេចក្តីព្រាថ្នា របស់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយនោះចុះ ដោយអំណាចផលានិសង្សដែលហូរជូនមកមិនដាច់នេះហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

ពត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង, ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង, ជាគម្រប់បីដងផង ។

កាលវេរមតក ភក្តហើយ ត្រូវនិមន្តព្រះសង្ឃបង្អួកូល, លុះបង្អួកូលចប់ហើយ ត្រូវប្រភេទចង្ហាន់ នឹងទេយ្យទាន (១) ដល់ព្រះសង្ឃ ព្រះសង្ឃទទួលទេយ្យទានហើយ លោកសូត្រភក្តានុមោទនាតាមទម្លាប់ដែលធ្លាប់សូត្រមក ។ លោកសូត្រអនុមោទនាចប់ហើយ ឧបាសកសូត្រយំកិព្វិឧទ្ទិសផលជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ។

ចប់ពិធីបុណ្យមតកភក្តត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

(១) ពាក្យប្រែត្រង់ត្រចកត្រូវផ្លាស់តាមឈ្មោះភក្តដែលត្រូវការធ្វើ ។

(២) ចំណែកខាងបច្ច័យតប្បិបវារណាតាមពាក្យបវារណាក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបិត្តងណោះ ។

៥. ពិធីបុណ្យសលាកភត្ត

ចង្ហាន់ដែលទាយកត្រូវធ្វើដោយពិធីចាប់ស្លាក ហៅថា «សលាកភត្ត» ។ បុណ្យនេះ សម័យបច្ចុប្បន្ន ទាយកតែងធ្វើរៀងរាល់ឆ្នាំ នៅខែពិសាខ- ជេស្ឋ- ឬអាសាធ ដែលជាវដ្តវសម្បូរណ៍ផ្លែឈើផ្សេងៗ ។ សម័យពុទ្ធភាស ទាយកធ្វើដោយឥតកំណត់កាល ស្រេចតែមានសទ្ធាកាលណា គេនាំគ្នាធ្វើ កាលនោះ

អង្គនៃសលាកភត្ត

សលាកភត្ត មានអង្គ ២ គឺ

១. ការចាប់ស្លាកចំពោះលោកដែលសង្ឃចាត់មក
 ២. ទោះបានភិក្ខុចាស់ក្តី ក្មេងក្តី មិនសោមនស្ស មិនទោមនស្ស ។
- លុះតែប្រកបដោយអង្គ ២នេះ ទើបបានផលបរិបូរណ៍ ។

កាតព្វកិច្ចនៃសលាកភត្ត

ពិធីបុណ្យសលាកភត្ត ទាយកត្រូវរៀបចំធ្វើដោយកិច្ចចាត់ជា ៦ ថ្នាក់គឺ

១. កិច្ចផ្សាយដំណឹងសលាកភត្ត
២. កិច្ចចាត់ចែងភត្តាហារ នឹងទេយ្យទាន
៣. កិច្ចចាប់ស្លាក
៤. កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ នឹងសមាទានសីល
៥. កិច្ចវេរសលាកភត្ត

៦. កិច្ចឧទ្ទិសផល

កិច្ចទាំង ៦ ថ្នាក់នេះ មានបរិយាយដូចតទៅ :

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចផ្សាយដំណឹងបុណ្យសលាកភត្ត

បុណ្យសលាកភត្ត គេតែងធ្វើរួមគ្នា កាលបើគេបម្រុងនឹងធ្វើពេលណា មុននឹងធ្វើ គេតែងប្រកាសផ្សាយដំណឹងបុណ្យនេះ ផ្ទាល់មាត់ខ្លះ ធ្វើកម្មវិធី ជូនដំណឹងខ្លះ ដោយប្រាប់កំណត់ថ្ងៃខែ- ពេលវេលា នឹងទឹកនៃឯដែលត្រូវ ធ្វើ គឺវត្តអារាម ឬធម្មសាលាដែលមានក្នុងលង្វែកភូមិជាដើម ។ ឯកម្មវិធី ជូនដំណឹងនោះ មានសេចក្តីដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ដំណឹងបុណ្យសលាកភត្ត

សូមជូនដំណឹងដល់ពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ សូមជ្រាប ។

ដោយពេលដែលត្រូវធ្វើសលាកភត្តមកដល់ហើយ ខ្ញុំសូមជូនដំណឹង ថា : សលាកភត្តរបស់យើងក្នុងពេលនេះ ត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃ.....ខែ..... ឆ្នាំ..... វេលា..... ម៉ោង..... ព្រឹក នៅ ទី.....(១) ។

ដូច្នេះ បើលោកអ្នកមានសទ្ធាត្រូវការធ្វើ សូមអញ្ជើញយកទេយ្យទាន ទៅជួបជុំ នៅទីវត្ត..... តាមថ្ងៃនិងម៉ោងដែលមានកំណត់ខាង លើនេះ ។

ឯទេយ្យទាននៃសលាកភត្តនោះ ត្រូវមានបាយ១ ឆ្នាំងសម្ល ១ឆ្នាំង -

(១) ត្រូវដាក់ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំដែលធ្វើ នឹងទឹកនៃឯដែលធ្វើ ។

បង្អែម ១បាន នឹងផ្ទៃឈើផ្សេងៗ តាមត្រូវការ ។ ទេយ្យទានក្រៅពីនេះ តាម
សទ្ធា ។

អាចារ្យសម្រាប់វត្ត

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចចាត់ចែងភត្តាហារនឹងទេយ្យទាន

កាលដល់ថ្ងៃដែលបានកំណត់ទុកក្នុង សេចក្តីជូនដំណឹងបុណ្យនោះ
ហើយ ទាយកអ្នកទទួលធ្វើសលាកភត្ត ត្រូវចាត់ចែងភត្តាហារ នឹងទេយ្យ
ទានច្រើន ឬតិចតាមដែលជូនដំណឹងនឹងតាមសមត្ថភាពនាំទៅដឹកល់ទុក
នៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ ។

ថ្នាក់ទី ៣ កិច្ចចាប់ស្លាក

លុះយកទេយ្យទានទៅដឹកល់ទុក នៅទីដែលបានកំណត់ទុកហើយ ត្រូវ
នាំគ្នាចាប់ស្លាក ។ ការចាប់ស្លាកមាន ២ បែប គឺ

ក) សរសេរនាមព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គក្នុងវត្តដែលត្រូវទទួលសលាកភត្ត
នោះ ឬសរសេរត្រឹមចំនួនប៉ុន្មានអង្គដែលសង្ឃចាត់មកតាមកំណត់ លើ
ក្រដាសសដែលកាត់ជាចម្រៀកតូចៗល្មមធ្វើជាមួយយកទៅដាក់ក្នុងភាជន៍១
សម្រាប់អោយទាយកចាប់, ឱ្យកាលទាយកចាប់បាននាមព្រះសង្ឃអង្គណា
ត្រូវប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃអង្គនោះ ។

ខ) សរសេរលេខតាំងពី ១ ទៅត្រឹមចំនួនព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គក្នុងវត្ត ឬ
តែត្រឹមចំនួនប៉ុន្មានអង្គដែលសង្ឃចាត់មកតាមកំណត់ ធ្វើជាមួយអោយ
ទាយកម្ចាស់ទានយកទៅសៀតទុកនៅទេយ្យទានរបស់ខ្លួនរៀងខ្លួន ហើយ-

សរសេរលេខតំរង់ ១ ទៅ របៀបដូចគ្នានេះអោយព្រះសង្ឃចាប់ បើ ភិក្ខុណាចាប់បានលេខប៉ុន្មាន ត្រូវនឹងលេខរបស់ទាយកណាទាយកនោះត្រូវ ប្រគេនទេយ្យទានដល់ភិក្ខុនោះ ។

**ថ្នាក់ទី ៤ កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ
នឹងសមាទានសីល**

កាលបើគណៈកម្មការបុណ្យ បានចាត់ចែងការចាប់ស្លាកបែបណា ទាយកទាយិកា បានចាប់តាមបែបនោះហើយ ទាយកទាយិកាត្រូវនាំគ្នា នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ នឹងសមាទាននិច្ចសីលឬឧបោសថសីល តាមកាល វេលា ដែលធ្វើសលាកភត្តនោះគឺបើធ្វើក្រៅពីថ្ងៃសីល ត្រូវសមាទាននិច្ច សីល បើធ្វើក្នុងថ្ងៃសីលត្រូវសមាទានឧបោសថសីល (១) ។

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចវេសលាកភត្តៈ

បន្ទាប់ពីនមស្សការ នឹងសមាទានសីល ទាយកជាប្រធានឬអាចារ្យនាំ សូត្រវេសលាកភត្ត ដូចតទៅនេះ ៖

នមោ ឥស្ស ។ល។ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ ៣ ដង ។

រួចហើយ សូត្រវេ ៣ លើក ៖

លើកទី ១ ថា ៖

អយំ នោ ភន្តេ បិណ្ឌបាតោ ធម្មិកោ ធម្មលទ្ធោ ធម្មេនេវ

(១) នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ នឹងសមាទានសីល សូមយកតាមបញ្ជានមស្សការ នឹងសមា ទានសីល ក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តនៅទីពឹងខាងដើម ។

ឧប្បាទិតោ មាតាបិតុអាទិកេ គុណវន្តេ ឧទ្ទិស្ស ឥមំ (សលាកភត្តិ
 (១))សបរិក្ខា សង្ឃស្ស ទេម តេ គុណវន្តាទយោ ឥមំ
 (សលាកភត្តិ) អត្តនោសន្តកំ វិយ មញ្ញមាណា អនុមោទនុ
 អនុមោទិតាន យចិច្ឆិតសម្មត្តិហិ សមិជ្ឈនុ សពទុក្ខា បមុញ្ញនុ
 ឥមិនា និស្សន្តេន ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ អយំ នោ ភន្តេ ។ ល ។ និស្សន្តេន ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ អយំ នោ ភន្តេ ។ ល ។ និស្សន្តេន ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ វិចង្គាន់បិណ្ឌបាតនៃយើងខ្ញុំទាំង
 ឡាយនេះ ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កើតឡើងដោយធម៌ យើងខ្ញុំ
 ទាំងឡាយវេរ (នូវសលាកភត្ត) នេះព្រមទាំងបរិក្ខារប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ,
 សូមលោកអ្នកមានគុណទាំងឡាយមានមាតា នឹងបិតាជាដើមនោះ សំគាល់
 នូវ (សលា- ភត្ត) នេះ ថាដូចជារបស់នៃខ្លួន ហើយសូមអនុមោទនាយក
 ចុះ, លុះអនុមោទនារួចហើយសូមឱ្យរួចរំដោះចាកទុក្ខទាំងពួង អោយបាន
 សម្រេចដោយសម្មត្តិទាំង ៣ ប្រការ គឺសម្មត្តិមនុស្ស ១ សម្មត្តិទេវតា១-

(១) បាលីនេះ ស្រដៀងទៅនឹងបាលី ដែលមានចែងថា បាលីនេះប្រើបានគ្រប់ភត្ត
 ទាំង ១៤ គឺឃើញយកត្រូវការធ្វើតត្តណា តប្បិដ្ឋាកំឈ្មោះភត្តនោះគ្រប់កន្លែងរៀងក្រចកនេះ ។

សម្បត្តិព្រះនិព្វាន ១ ដោយសមគួរតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់លោកអ្នកដ៏មាន
គុណទាំងឡាយនោះចុះ ដោយអំណាចផល្លានិសង្ស ដែលហូរជូនមកមិន
ដាច់នេះហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង, ជាគម្រប់ ពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង, ជាគម្រប់បីដងផង ។

វេរចប់ហើយ គប្បីប្រគេនសលាកភត្ត ព្រមទាំងទេយ្យទាន (១)

ដោយគោរព ។

ថ្នាក់ទី ៦ កិច្ចឧទ្ទិសផល

វេរចប់ហើយ បដិគ្គាហក លោកសូត្រភក្ត្តានុមោទនា។ ចប់ហើយ
ទាយកទាយិកាត្រូវនាំគ្នាសូត្រឧទ្ទិសផល (២) ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យសលាកភត្តត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

(១) ចំណែកខាងបង្អែក គប្បីបវារណាតាមពាក្យបវារណាដែលមានក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត
ឯណោះ។

(២) ពាក្យឧទ្ទិសផលសូមយកតាមក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តនៅទំព័រខាងដើម នៃសៀវភៅនេះ។

៦ . ពិធីបុណ្យភេសជ្ជៈទាន

ការកុសលដែលធ្វើដោយវេរឥរិកែរោគ ប្រគេនព្រះសង្ឃហៅថា «បុណ្យភេសជ្ជៈទាន» ។

ក្នុងវិន័យបិដក មហាវគ្គ ត្រង់ភេសជ្ជៈក្នុងន្ទ្រៈ ចែងថាកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តង់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ជ្រាបថា ពួកភិក្ខុមានអាពាធគ្រុនស្រៀវស្រាញ់ក្នុងសម័យកាល ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឥតថាឥតអនុញ្ញាតឱ្យភិក្ខុទទួលភេសជ្ជៈ ៥យ៉ាង គឺទឹកដោះរាវ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ, ទឹកអំពៅ, របស់ទាំងអស់នេះ ជាភេសជ្ជៈផង គេសន្មត់ថាជាភេសជ្ជៈ ជាអាហាររបស់មនុស្សលោកផង ឱ្យភិក្ខុទទួលភេសជ្ជៈទាំង ៥នេះ ក្នុងកាលគួរ បរិភោគក្នុងកាលគួរ (តាំងពីពេលអរុណះទៅទាល់ពីថ្ងៃត្រង់ក៏បាន ក្នុងកាលមិនគួរតាំងពីពេលថ្ងៃជ្រួចពីត្រង់ទៅទាល់អរុណះ) ក៏បាន ។

លំដាប់តាម មក ទ្រង់អនុញ្ញាតវត្ថុជាភេសជ្ជៈ ច្រើនប្រការជាអាទិ៍ :

- ពួកខ្លាញ់ មានខ្លាញ់ខ្លាឃ្មុំ ខ្លាញ់ត្រី ជាដើម ។
- ពួកបូស មើម មានពើបរបៀត មើមខ្លីជាដើម ។
- ពួកទឹកចត់ មានទឹកចត់កើតពីដើមស្តៅជាដើម ។
- ពួកស្លក់ មានស្លក់ស្តៅជាដើម ។
- ពួកផ្លែ មានផ្លែដីផ្លិ ម្រេច ជាដើម ។
- ពួកជ័រ មានជ័រហិក្ខុ ជាដើម ។

ឯស្នា កាវី ទឹកតែ កាហ្វេ ទឹកកក ទឹកត្រូច ទឹកម្សីណាត់ ស្ករស ស្ករត្នោត
ស្ករក្រាម ស្ករតាំងស៊ុន លោកសង្គ្រោះចូលជា ភេសជ្ជៈដែលទ្រង់អនុញ្ញាត
ដែរ ហៅថាអនុលោមភេសជ្ជៈ ។

បើទាយកត្រូវការធ្វើភេសជ្ជៈ ដូចពោលហើយនោះ ប្រគេនព្រះសង្ឃ
ហៅថា ភេសជ្ជទាន ។

ពិធីបុណ្យភេសជ្ជៈទានមិនមានបែបបទច្រើនទេ, បើទាយកចូលចិត្ត
ធ្វើភេសជ្ជបែបណា ហើយបានចាត់ចែងធ្វើបែបនោះចង់យកទៅប្រគេនព្រះ
សង្ឃឯវត្តក៏បាន ចង់និមន្តព្រះសង្ឃមកប្រគេនឯផ្ទះក៏បាន, បើត្រូវការទៅ
ធ្វើវត្តត្រូវនាំភេសជ្ជៈទៅរៀបរៀបប្រគេនព្រះសង្ឃឯវត្ត បើត្រូវការធ្វើឯផ្ទះ
ត្រូវរៀបចំទីសេនាសនៈ នឹងគ្រឿងដាក់ភេសជ្ជៈមានកែវជាដើមឯផ្ទះ ហើយ
និមន្តព្រះសង្ឃពីវត្តមករៀបប្រគេនឯផ្ទះ, កាលណាព្រះសង្ឃនិមន្តមកដល់
ផ្ទះ ត្រូវទទួលបដិសណ្ឋារៈលោកដោយប្រពៃហើយ ត្រូវនាំគ្នារៀបភេសជ្ជ-
ទាននោះ ចំពោះព្រះសង្ឃតាមមុខភេសជ្ជៈដែលខ្លួនត្រូវធ្វើ គឺបើធ្វើទឹកអំពៅ
ត្រូវចេញឈ្មោះទឹកអំពៅ បើធ្វើទឹកឃ្មុំ ត្រូវរៀបចេញឈ្មោះទឹកឃ្មុំដូចតទៅ
នេះ ÷

មុនដំបូង អ្នកនាំសូត្រត្រូវនាំតាំងនមោ ៣ ដងហើយនាំសូត្ររេ ៣
លើក ដូចខាងក្រោម :

លើកទី ១ ថា :

មឃំ ភន្តេ ឥមំ (មជ្ឈិ)(១) ឥធានេត្វា ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម
 ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ (មជ្ឈិ) បដិគ្គណ្ហតុ អម្ហាកំ ទិយរត្តំ អត្ថាយ
 ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ មឃំ ភន្តេ ។ល។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ មឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំមក
 (នូវទឹកឃ្មុំ) នេះ តំកល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេន ចំពោះព្រះភិក្ខុសង្ឃ
 បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយក (នូវទឹកឃ្មុំ)
 នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើង។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង, ជាតម្រប់ពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង, ជាតម្រប់បីដងផង កាលឧបាសក

(១) បើវេរប្រែប្រួលត្រូវថា គេលំ នូវប្រែប្រួល ។ បើវេរទឹកអំពៅ ត្រូវថា ធាណិតំ នូវទឹកអំពៅ ។
 បើវេរទឹកត្នោត ត្រូវថា តាលោទកំ នូវទឹកត្នោត ។ បើវេរថ្មរម្ងាប់រោត ត្រូវថា តិលានភេសថ្មី
 នូវថ្មរម្ងាប់រក្សានូវមនុស្សឈឺ ។

វេរចប់ហើយ ព្រះសង្ឃសូត្រអនុមោទនាចប់ធម៌អនុមោទនា ឧបាសកសូត្រ យំកិញ្ចិ ឧទ្ទិសផល (១) ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យភេសជ្ជៈទានត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

៧. ពិធីបុណ្យកបិស

ការកុសលដែលធ្វើ ដោយនាំសំពត់ចីវរទៅប្រគេនព្រះសង្ឃដែល បានគង់ចាំវស្សាអស់ព្រៃមាស ក្នុងអាវាសណាមួយ ក្នុងវេលា ២៩ ថ្ងៃ គឺតាំង ពី ១ រោច ខែអស្សុជ ទៅទល់នឹង ១៥ កើត ខែកត្តិក ឱ្យលោកក្រាលគ្រង ដើម្បីលោកបានអានិសង្ស ៥ តាមពុទ្ធាអនុញ្ញាត ហៅថា បុណ្យកបិស ឬកបិស ទាន ។

កបិសទាន ជាទានពិសេស ប្លែកពីទានទាំងឡាយ ដោយហេតុ ៥ យ៉ាង គឺ :

១. ប្លែកដោយកាល គឺបុណ្យនេះ មិនអាចធ្វើរាល់ថ្ងៃរាល់ខែបានទេ ដោយមានពុទ្ធានុញ្ញាត ជាពិសេសថាក្នុង ១ឆ្នាំធ្វើតែរវាង ២៩ ថ្ងៃ គឺតាំងពីថ្ងៃ ១ រោច ខែ អស្សុជ ទៅទល់នឹងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែកត្តិកប៉ុណ្ណោះ, ក្នុងរយៈ កាល ២៩ ថ្ងៃនេះធ្វើក្នុងថ្ងៃណាមួយក៏បាន ហើយ ១វត្តធ្វើបានតែម្តងក្នុង ១ រដូវ ។

២. ប្លែកដោយវត្ថុ គឺសំពត់ដែលជាកបិសវត្ថុ បានតែស្បង់ ឬចីវរ ឬ

(១) ពាក្យយំកិញ្ចិ មានទាំងបាលីទាំងសេចក្តីប្រែ ក្នុងពិធីបិណ្ឌព្រះបរិត្តឈ្មោះហើយ សូម យកតាមនោះចុះ ។

ក៏សង្ស័យ ដែលត្រឹមត្រូវតាមពុទ្ធបញ្ញត្តិប៉ុណ្ណោះ ក្រៅពីនេះពុំបាន សូម្បី វត្ថុទាំង ៣នេះ នឹងធ្វើទាំង ៣មុខ ជាអង្គកមិច ១ ក៏ពុំបាន បានតែមួយមុខ ក្នុងកមិច១, ទោះបីទាយកគេវេរីវេរី១ ព្រៃជាសំណត់កមិច ក៏លោកអ្នកក្រាល គ្រង លោកបិសយកតែវត្ថុណាមួយធ្វើជាអង្គកមិច គឺស្រេចតែលើព្រះទ័យ លោក លោកចង់យកស្បង់ជាអង្គកមិចក៏បានចិញ្ចឹមក៏បាន សង្ស័យក៏បាន ឱ្យ តែវត្ថុនោះ ៗត្រឹមត្រូវតាមវិនយបញ្ញត្តិ ។

៣. ប្លែកដោយអំពើ គឺបុគ្គលអ្នកធ្វើ គប្បីធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវតាម វិនយបញ្ញត្តិ ហើយសង្ឃក៏គប្បីក្រាលគ្រងឱ្យត្រឹមត្រូវតាមវិនយបញ្ញត្តិដែរ ទើបកើតជាកមិចត្រឹមត្រូវបានអានិសង្ឃ ។

៤. ប្លែកដោយអានិសង្ឃ គឺបុគ្គលអ្នកធ្វើក៏បានអានិសង្ឃ ៥យ៉ាង (១)ដូចមានចែងក្នុងវិនយបិដក ភាគ ៩ ត្រង់កមិចក្នុងក្រះនោះសព្វគ្រប់ ស្រាប់ ។

៥. ប្លែកដោយបដិគ្គាហកៈ (អ្នកទទួល) គឺបានតែភិក្ខុ ក្រៅពីនេះ ពុំបាន, ហើយភិក្ខុទៀត លុះតែបាននៅចរិវស្សាអស់ ៣ខែ ទើបបាន ។

វិនយបិដកកមិចក្នុងក្រះនោះ មានចែងពីប្រភពនៃកមិចថា :

ក្នុងបឋមពោធិកាល ដែលព្រះបរមសាសាទ្រង់ឱ្យភិក្ខុប្រើប្រាស់តែ បង្សកូលចិវរ ពុំទាន់ឱ្យប្រើគហបតីចិវរនៅឡើយ, សម័យមួយ កាលដែល ទ្រង់តង់ចរិវស្សានៅវត្តជេតពន ជិតដល់ថ្ងៃចូលវស្សាភិក្ខុ ៣០អង្គ នៅ

(១) បើចង់ជ្រាបរឿងអានិសង្ឃ ៥សូមមើលក្នុងវិនយបិដក ភាគ៩ ត្រង់កមិចក្នុងក្រះនោះចុះ។

ស្រុកបាវាប្រាថ្នាចង់មកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គមុនថ្ងៃចូលវស្សា តែមកមិនទាន់ ក៏
 ចូលវស្សានៅជនបទមួយត្រង់កណ្តាលផ្លូវ ។ ដល់បវរណាចេញវស្សាហើយ
 ទើបនាំគ្នាមកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ។ ដោយពេលដែលភិក្ខុមកនោះភ្លៀងច្រើន
 ពេក ភិក្ខុទាំងនោះ មានស្បង់ចីពរទទឹកជោកដោយទឹកភ្លៀង ហើយដោយ
 ហេតុតែចង់ឃើញព្រះភក្ត្រព្រះអង្គឆាប់ៗ ក៏នាំគ្នាចូលទៅថ្វាយបង្គំទាំងស្បង់
 ចីពរទទឹកនោះ ។ ព្រះអង្គទតឃើញដូច្នោះ ក៏ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យភិក្ខុក្នុងព្រះពុទ្ធ
 សាសនាទទួលសំពត់កបិនដែលជាតហាបតីចីវរបាន ហើយទ្រង់អនុញ្ញាតថា
 ភិក្ខុដែលបានទទួលក្រាលត្រង់ បានទទួលអនុមោទនាកបិននោះត្រូវបាននូវ
 អានិសង្ស ៥យ៉ាង ។ ភិក្ខុក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាក៏បានទទួលកបិនចីវរ អំពី
 តហាបតី តាំងពីពេលនោះមក ។

កាតព្វកិច្ចនៃកបិនទាន

កិច្ចបុណ្យកបិនដែលខ្មែរយើងតែងធ្វើជាប់ជាប្រពៃណីតាំងពីបុរាណ
 កាលមក មាន ៨ថ្នាក់ គឺ ÷

១. កិច្ចធ្វើសំពត់កបិន
២. កិច្ចសុំវត្ថុធ្វើកបិន
៣. កិច្ចផ្សាយដំណឹងបុណ្យកបិន
៤. កិច្ចសូត្រមន្តកបិននឹងទេសនា
៥. កិច្ចហែកបិន
៦. កិច្ចសូត្រសុន្ទរកថាពណ៌នាពីបុណ្យកបិន

៧. កិច្ចវេរសំពត់កមិននឹងបរិក្ខារជាបរិវារកមិន

៨. កិច្ចឧទ្ទិសផល

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចធ្វើសំពត់កមិន

តាមព្រះនាគព្រាត សំពត់ដែលជារតន្ត្រីនៃកមិននោះទោះជាសំពត់ថ្មីក៏បាន សំពត់កំរងដែលបោកស្អាតក៏បាន សំពត់បង្កក្លលក៏បាន សំពត់ធ្លាក់ក្នុងពន្លោះរានផ្សារក៏បាន ដែលអ្នកណានីមួយជាគ្រហស្ថក៏ដោយ ជាសហគម្មិត (១) ក៏ដោយ បានវេរប្រគេនសង្ឃហើយ សុទ្ធតែជាសំពត់គួរក្រាលកមិនបានទាំងអស់ ។

មួយយ៉ាងទៀត សំពត់ដែលមានបរិកម្មស្រេចហើយ គឺសំពត់ដែលទាយកបានកាត់ដេរជាស្បង់ជាចិពរជាសង្ឃាដី ជ្រលក់ពណ៌ត្រឹមត្រូវស្រេចហើយ យកមកវេរចំពោះសង្ឃ ដើម្បីឱ្យសង្ឃក្រាលគ្រងស្រេចតែម្តង នោះសង្ឃអាចក្រាលគ្រងបានមិនបាច់រុះរើកាត់ដេរជ្រលក់ទៀតទេដូចយ៉ាងកុល-បុត្រដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា បីស្បង់ចិពរចូលមកសួរបុព្វជ្ជា ទាំងសក់មិនទាន់កោរ នោះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវតែកោរសក់ចេញ ទើបបំបួសបាន បើគេកោរសក់រួចស្រេចហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវតែបំបួសឱ្យតែម្តងមិនចាំបាច់កោរសក់ឱ្យទៀតទេ, ឯសំពត់កមិនក៏ដូច្នោះដែរ បើទាយកគេធ្វើត្រឹមត្រូវស្រេចហើយ សង្ឃស្រាប់តែទទួលក្រាលគ្រងតែម្តងបាន គ្មានកិច្ចត្រូវធ្វើទៀតឡើយ ។

អាស្រ័យដោយមានព្រះនាគព្រាតដូច្នេះ បានជាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ

៧. កិច្ចវេរសំពត់កមិននឹងបរិក្ខារជាបរិវារកមិន

៨. កិច្ចឧទ្ទិសផល

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចធ្វើសំពត់កមិន

តាមព្រះនាគព្រាត សំពត់ដែលជារតន្ត្រីនៃកមិននោះទោះជាសំពត់ថ្មីក៏បាន សំពត់កំរងដែលបោកស្អាតក៏បាន សំពត់បង្កក្លក៏បាន សំពត់ធ្លាក់ក្នុងពន្លោះរានផ្សារក៏បាន ដែលអ្នកណានីមួយជាគ្រហស្ថក៏ដោយ ជាសហធម្មិត (១) ក៏ដោយ បានវេរប្រគេនសង្ឃហើយ សុទ្ធតែជាសំពត់គួរក្រាលកមិនបានទាំងអស់ ។

មួយយ៉ាងទៀត សំពត់ដែលមានបរិកម្មស្រេចហើយ គឺសំពត់ដែលទាយកបានកាត់ដេរជាស្បង់ជាចិពរជាសង្ឃាដី ជ្រលក់ពណ៌ត្រឹមត្រូវស្រេចហើយ យកមកវេរចំពោះសង្ឃ ដើម្បីឱ្យសង្ឃក្រាលគ្រងស្រេចតែម្តង នោះសង្ឃអាចក្រាលគ្រងបានមិនបាច់រុះរើកាត់ដេរជ្រលក់ទៀតទេដូចយ៉ាងកុល-បុត្រដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា បីស្បង់ចិពរចូលមកសួរបុព្វជ្ជា ទាំងសក់មិនទាន់កោរ នោះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវតែកោរសក់ចេញ ទើបបំបួសបាន បើគេកោរសក់រួចស្រេចហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវតែបំបួសឱ្យតែម្តងមិនចាំបាច់កោរសក់ឱ្យទៀតទេ, ឯសំពត់កមិនក៏ដូច្នោះដែរ បើទាយកគេធ្វើត្រឹមត្រូវស្រេចហើយ សង្ឃស្រាប់តែទទួលក្រាលគ្រងតែម្តងបាន គ្មានកិច្ចត្រូវធ្វើទៀតឡើយ ។

អាស្រ័យដោយមានព្រះនាគព្រាតដូច្នេះ បានជាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ

ដំណឹងបុណ្យកម្រ

យើងខ្ញុំមាននាមដូចខាងក្រោម បានចាត់ចែងធ្វើកម្មវិធីនាមនិងដង្ហែរ
ទៅវេរ ប្រគេនចំពោះព្រះសង្ឃដែលកង់ចាំស្លា នៅវត្ត ឃុំ . . .
ស្រុក ខែត្រ(១) ។

សូមអស់លោក អ្នកសប្បុរសទទួលអនុមោទនា នឹងជួយឧបត្ថម្ភការ
បុណ្យនេះ តាមកាលបរិច្ឆេទដូចខាងក្រោម ៖

កម្មវិធីបុណ្យ

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ វេលាម៉ោង (២) ជួបជុំ
គ្នានិមន្តព្រះសង្ឃច្រើនព្រះបរិត្ត ទេសនា នៅក្នុងវត្ត ឬក្នុងផ្ទះ ឃុំ
. ស្រុក ខែត្រ (៣) ។

ព្រឹកឡើងថ្ងៃទី . . . ខែឆ្នាំដែល វេលាម៉ោង ដង្ហែរទៅ
ប្រគេនព្រះសង្ឃ នៅវត្តដូចខាងលើ ។

នាមអ្នកផ្ដើមបុណ្យ

..... (១) ។

ក្រសួងព្រះពុទ្ធនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

(២) ត្រូវដាក់ឈ្មោះ ឬឈ្មោះ និងពេលវេលាផងដែរ ។

(៣) បើវត្តត្រូវដាក់ឈ្មោះវត្ត បើផ្ទះត្រូវដាក់ឈ្មោះម្ចាស់ផ្ទះ ។

(១) ត្រូវដាក់ឈ្មោះអ្នកផ្ដើមធ្វើ បើគ្មានតាមព្រឹត្តិ ឬតាមព្រឹត្តិ ។

ថ្នាក់ទី ៤ កិច្ចសូត្រមន្តកមិន

កាលដល់ថ្ងៃសូត្រមន្ត, បើគេត្រូវការសូត្រនៅវត្ត គេក៏រៀបចំនៅវត្ត បើគេត្រូវការសូត្រនៅផ្ទះ គេក៏រៀបចំនៅផ្ទះ ។ ឯរបៀបរៀបចំនោះ គេរៀប ចំទេយ្យទាន ២ ចំណែក គឺ :

១. សម្រាប់លោកអ្នកក្រាលត្រងកមិន ១ អង្គ ១ ចំណែក ។

២. សម្រាប់លោកអ្នកសូត្រព្យាគ្គិកមិន ២ អង្គ ២ ចំណែក ។

ចំណែកទី ១ រៀបចំវិវ ១ ត្រៃ ព្រមទាំងអង្ស័កវត្តពន្ធដ៏កល់លើតុ ឬ តោក ១ ដោយមានរនាបឫស្សី ឬបន្ទះក្តារជាជើងទ្រដាក់តងពីលើមាត់តុឬ តោកនោះ ហើយមានបន្ទះក្តារស្រែះកង្កែបស្រោបពីលើ ជាអង្គកមិនសម្រាប់ លោកអ្នកក្រាលត្រង ១ អង្គ ។

ចំណែកទី ២ រៀបតុឬតោក ២ទៀត មួយដ៏កល់ចំវិវ ១ លៀងគឺស្បែក ចំវិវ ១ ដោយមានរនាបឫស្សី ឬបន្ទះក្តារជាជើងទ្រ នឹងមានបន្ទះក្តារស្រែះ កង្កែបស្រោបពីលើដូចគ្នា រៀបដាក់បន្ទាប់ពីតុត្រៃអង្គកមិននោះ សម្រាប់ លោកសូត្រព្យាគ្គិ ២ អង្គ ។

ហើយមានរៀបគ្រឿងបរិក្ខារ ជាបរិវារកមិនទៀត ។

គ្រឿងបរិក្ខារនោះ គេរៀបជា ៤ចំណែក :

១. សម្រាប់លោកអ្នកក្រាលត្រង ១ ចំណែក

២. សម្រាប់លោកអ្នកសូត្រព្យាគ្គិ ២ អង្គ ២ ចំណែក

៣. សម្រាប់លោកអ្នកតងហត្ថបាសតាមចំនួន

៤. សម្រាប់លោកសាមណេរតាមចំនួន

ទាំង ៤ ចំណែកនេះ មានរបៀបខុសគ្នាតាមជាក់ស្តែង

ចំណែកទី ១ សម្រាប់លោកអ្នកក្រាលត្រង ១អង្គ មានបាត្រ ធំត្រ ផ្ចិត កំសៀវទឹក ចានស្រាក់ ចានថ្ម ស្លាបប្រាក់ ស្បែងដៃ មុង កន្ទេល ខ្នើយ គ្រែសណាំង គ្រែទេសន៍ សម័យបុរាណគេមិនខានធ្វើក្រាំងឬវ៉ានបាតិមោក្ខទេ សម័យបច្ចុប្បន្នគេដាក់សៀវភៅធម៌វិន័យផ្សេងៗ សៀវភៅសរសេរ ទឹកខ្មៅ ខ្មៅដៃ ស្លាបប៉ាកការ ដងប៉ាកកា ។ ល ។

ចំណែកទី ២ សម្រាប់លោកអ្នកសូត្រព្យាគី ២អង្គ មានកន្ទេលខ្នើយ ធំត្រ ស្បែកជើង ។ ល ។

ចំណែកទី ៣ សម្រាប់លោកភិក្ខុបរិស័ទដែលគង់ហត្ថបាលមាន ស្បង់ ១ នឹងបរិក្ខាររាយរង ១ ប្រដាប់ ១អង្គ តាមចំនួនដែលមានក្នុងវត្ត នោះ ។

ចំណែកទី ៤ សម្រាប់លោកសាមណេរ មានសំពត់សាដក ១ នឹង បរិក្ខាររាយរង ១ ប្រដាប់ ១ អង្គ តាមចំនួនដែលមានក្នុងវត្តនោះ ។

ប្រដាប់ទាំង ៤ ចំណែកនោះ គេរៀបខ្ទប់ជាកញ្ចប់ៗ ដោយក្រដាស ភ្លឺរលោងមើលឃើញអីវ៉ាន់ខាងក្នុងគួរអោយជ្រះថ្លា រៀបរួចហើយ ដល់ ពេលម៉ោង ៧យប់ គេជួបជុំគ្នាថ្វាយបង្គំព្រះ សមាទានសិល និមន្តព្រះសង្ឃ ចម្រើនព្រះបរិត្ត (១) រួចអាណាធនាព្រះធម្មកថិកសំដែងធម៌ទេសនា តាមគួរ

(១) ពាក្យថ្វាយបង្គំព្រះ សមាទានសិល នឹងអាណាធនាព្រះបរិត្តមានសព្វគ្រប់ក្នុងពិធីចម្រើន ព្រះបរិត្តឯណោះហើយ សូមយកតាមនោះចុះ ។

ដល់កាលវេលា ។

ពាក្យអាណាធនាធម៌ទេសនា

ប្រាជ្ញា ច លោកតាធម៌បតី សហម្បត្តិ
 ភក្តញ្ជី អង្គិចរំ អាយាចថ
 សន្តិប សក្តាប្បវត្តន៍ភិកា
 ធនេសតុ ធម្មំ អនុកម្មិមំ បដិ ១
 សម្មតេរិ វិធម្យក្ស កាយំ
 សុត្តក្ស ពង្សំ អភិធម្មបម្មំ
 អាភោជយន្តោ ចតុស្សប្បូណ្ណំ
 បញ្ចោន ធម្មេន្ទ្រា បរិសាយ មជ្ឈេ ២

ប្រែពាក្យអាណាធនាធម៌

បទព្រហ្មគីតិ

ត្រានោះសហម្បត្តិ	ព្រហ្មជាតិសួរលោកា
ចូលគាល់ព្រះសាស្តា	លើកហត្ថាសិរោប ។
ហើយពោលពាក្យទូលថា	សូមករុណាស្តេចទ្រង់ជ្រាប
ដ្បិតសត្វអន់ទន់ទាប	ទុព្វលភាពបាបក្រៃក្រាស់ ។
ទន្ទឹងព្រះធម៌ថ្កៃ	ជានិស្ស័យបច្ច័យច្បាស់
ឥឡូវទ្រង់បានត្រាស់	ត្រេកអរណាស់ពុំកន្តើយ ។
សត្វខ្លះក្រាស់ដោយកាម	មិនយល់តាមត្រៃលក្ខណ៍ឡើយ

ឥឡូវយល់ខ្លះហើយ	ដោយអំណាចព្រះមានបុណ្យ ។
បើបានស្តាប់ទេសនា	បញ្ញាក្នុងខ្លាំងលើសមុន
សូមព្រះដ៏មានបុណ្យ	ទ្រង់និមន្តត្រាស់ទេសនា ។
ប្រោសសត្វបំបាត់សោក	ទាំងភាគរោគរូបតណ្ហា
ឯពិតប្រែជ្រះថ្លា	កើតបញ្ញាភិយៀវយល់ ។
ត្រៃលោកគោកត្រៃលក្ខណ៍	សង្សារចក្រវិលមិនដល់
អវិជ្ជាជាឫសគល់	ជាបច្ច័យនៃសង្សារ ។
នាំសត្វអោយសោកសៅ	លិចលង់នៅក្នុងសង្សារ
បញ្ចមារមោហន្តការ	វិធីរុំហ៊ុំជុំជាប់នៅ ។
ហេតុនោះសូមព្រះអង្គ	ប្រោសស្រោចស្រង់ដាក់សំពៅ
ចម្លងសត្វឆ្ពោះទៅ	កាន់ត្រើយត្រាណនិព្វាននាយ ។
ដូចកល់ប្រទីបធំ	សាយត្រស៊ុត្តិព្រោងព្រាយ
បំភ្លឺសត្វទាំងឡាយ	ឱ្យសប្បាយក្បានភិរម្យ ។
ព្រះសទ្ធម្មជាស្តរជ័យ	ព្រះវិន័យជាកងធំ
ព្រះសូត្រជាខ្សែរុំ	ព្រះអភិធម្មជាស្បែកដាស ។
អរិយសត្វជាអន្ទង	សម្រាប់ទូងឱ្យឮច្បាស់
សត្វលោកងោកងុយណាស់	ឮស្តរដាស់ក្រោកឡើងបាន ។
បរិស័ទ ៤ជំពូក	ដូចផ្កាឈូកក្នុងជលដ្ឋាន
ខ្លះផុសចាំសុរ្យធាន	រះនឹងរីកដោយរស្មី ។
ព្រះធម៌ជាសូរ្យសេង	រះឡើងចែចំពាំងរាបី ។

បំភ្លឺលោកទាំងបី	ឱ្យយល់ផ្លូវឋានសុខា ។
សហម្បត្តិព្រហ្ម	ឱនបង្គំអារាធនា
សម្តេចព្រះភគវា	ដោយគាថាយ៉ាងនេះឯង ។
ព្រះពុទ្ធទ្រង់អនុកូល	ព្រមទទួលនឹងសំដែង ។
ដោយតុណ្ហិភាពថ្លៃ	តាមភាវៈគុណករុណា ។
ទើបក្រោកចាកទីនោះ	ភក្ត្រាឆ្ពោះព្រៃមិតទា
យាងចេញចរលីលា	ពីទីនោះដោយព្រះបាទ ។
ព្យាង្គសត្វចូលពុទ្ធចក្រ	មានបញ្ជាវត្តិយជាអាទិ
ឱ្យផឹកអម្រឹតជានិ	រសនិព្វានតាមធម្មតា ។
ចាប់ដើមពីនោះឯង	ទ្រង់សំដែងធម៌ទេសនា
ធ្វើពុទ្ធក្រឹត្យា	អស់វស្សាសែសិបប្រាំ ។
ពុំថយពុំបន្ទុះ	ប្រយោជន៍យូរអង្វែងឆ្នាំ
សម្រេចបុណ្យកម្ម	ដល់សព្វសត្វទាំងភពក្រៃ ។
ហេតុនោះឥឡូវនេះ	យើងខ្ញុំនេះសាទរត្រៃ
បពិត្រព្រះគុណថ្លៃ	សូមនិមន្តព្រោសទេសនា ។
អនុគ្រោះពុទ្ធបរិស័ទ	ដែលដាច់ខាតដោយមេហា
ឱ្យកើតមានបញ្ញា	ប្រាកដនាទីនេះហោង ។
កាលអាចារ្យអារាធនាធម៌ហើយ	ព្រះធម្មកបិកលោក
សំដែងធម៌តាមគួរដល់ទាន	នឹងកាលវេលា ។

លោកសំដែងធម៌ចប់ ឧបាសកសូត្រយិកិត្តិ ឧទ្ទសផល (១)

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចហែកមិន

តាមទំនៀមការហែកមិន គេតែងធ្វើត្រៃតូច ១ ហៅថាសង្ឃឹក ទំហំ បណ្តោយ ១ម៉ែត្រ ៥០ ទទឹង ១ ម៉ែត្រ មានជើង ៤ កំពស់ ៣០សង្ក្កម៉ែត្រ សម្រាប់ដាក់ត្រៀងបរិក្ខារសែងហែ ។ លុះព្រឹកឡើង ពេលម៉ោង ៧ ឧបាសកជាញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ព្រមទាំងព្រះសង្ឃ ដែលត្រូវតាមទៅហែ មក ជួបជុំយ៉ាងកុះករ, បើរត្តដែលត្រូវហែកមិននោះ នៅជិតផ្ទះអ្នកដើមការ កមិន គេហែដើរបើរត្តនោះ នៅឆ្ងាយ គេហែដោយរថយន្តតាមជើងគោកឬ កប៉ាល់តាមជើងទឹក ដោយមានភ្លេងតូរ្យតន្ត្រីយ៉ាងត្រឹមត្រូវច្រើនទៅផង ។

ថ្នាក់ទី ៦ កិច្ចសូត្រសុន្ទរកថា

លុះហែទៅដល់រត្តដែលត្រូវការនោះហើយ អ្នកដើមការស្រ្តីទូលត្រៃ អង្គកមិន អ្នកដើមការប្រុសកាន់បាត្រ ឬ បរិក្ខារពួកញាតិមិត្ត ខ្លះកាន់បរិក្ខារ ផ្សេងៗ ខ្លះសែងសង្ឃឹកបរិក្ខារ ដើរហែប្រទក្សិណព្រះវិហារជាទក្ខិណាតំដី (វិលស្តាំ) ៣ជុំ ហើយទូលត្រៃចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ដាក់ត្រៃអង្គកមិន ចំពោះមុខព្រះសង្ឃក្នុងហត្ថបាល(១) ដាក់ត្រៀងបរិក្ខារផ្សេងៗ ក្នុងទីជិតៗ នោះហើយ គេនាំគ្នាថ្វាយបង្គំព្រះ សមាទានសីល រួចអ្នកដើមការ-

(១) ពាក្យយិកិត្តិឧទ្ទសផល មានក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តឯណោះហើយសូមយកតាមនោះចុះ

(២) តាមព្រះវិគ័យថា ហត្ថបាលប្រភេទមានខ្នាត ២ ហត្ថ ១ ចម្ការ គឺត្រូវតែតទីបំផុតខាង ក្រោយនៃព្រះសង្ឃមកជា ១ ហត្ថ ពីទីបំផុតបង្អស់ខាងមុខនៃឧបាសកទៅ ១ ហត្ថ ១ ចម្ការ

ឬអ្នកតំណាង ក្រោកឈរឡើងសូត្រសុន្ទរកថា ពណ៌នាពីដំណើរបុណ្យ
មានសេចក្តីជាអាទិ ដូចទៅនេះ ៖

សុន្ទរកថាបុណ្យកបិន

បពិត្រព្រះករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ អស់លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ខ្ញុំ
ព្រះករុណា ខ្ញុំ (តាងនាមអ្នកដើមការបុណ្យ) (១) សូមឱកាសពណ៌នា
ដោយសង្ខេប នូវបុព្វហេតុនៃបុណ្យកបិននេះប្រគេន នឹងជូនជាដំណឹងដល់
ព្រះករុណាគ្រប់អង្គនឹងអស់លោក- អ្នកសប្បុរសបានជ្រាបដូចតទៅនេះ ៖

បុណ្យកបិននេះកើតឡើងដោយហេតុ ៤ យ៉ាង គឺ

១- ដោយហេតុយើងខ្ញុំបានស្តាប់ព្រះធម៌ព្រះវិន័យពុទ្ធសាសនា បាន
ដឹងថាកបិនទាន ជាកាលទានមានផលពិសេសជាងទានទាំងពួង ព្រោះបាន
ផលដល់ទាយកជាម្ចាស់ទានផង បានអានិសង្សដល់ភិក្ខុជាប់ដីគ្នាហាក់អ្នក
ទទួលក្រាលគ្រង នឹងអ្នកអនុមោទនាផង ។

២- ដោយហេតុយើងខ្ញុំបានឃើញព្រះសង្ឃ ដែលតង់ចាំវិស្សាក្នុងវត្ត
នេះបានរៀនសូត្រធម៌វិន័យបានប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ព្រះពុទ្ធសាសនា។

៣- ដោយហេតុយើងខ្ញុំបានឃើញវត្តនេះ កំពុងមានការរុករានទិ
សេនាសន ។

៤- ដោយហេតុយើងខ្ញុំគិតពិចារណាឃើញថា អាយុសង្ខាររបស់ខ្លួន

រួមជា ២ ហត្ថ ១ ចម្លើយ គឺថាត្រូវដាក់ចីវរកបិនអោយនៅត្រង់ចន្លោះទីបំផុតបង្អួចខាងមុខ
របស់លោកដើមអាសន៍ ត្រឹម ១ ហត្ថ ១ ចម្លើយ ។

(១) បើអ្នកដើមបុណ្យសូត្រខ្លួនឯងក៏បាច់ថាពាក្យក្នុងវង់ក្រចកនេះ ។

មិនទៀងទាត់បិតថេរ ។

ទើបបានផ្ដើមធ្វើកមិសាននេះឡើង ដោយបានជូនដំណឹងដល់អស់
លោកអ្នក ជាព្យាបាលមិត្តជិតឆ្ងាយ អោយជួយអនុមោទនាផង អស់លោកអ្នក
សប្បុរសព្យាបាលមិត្តក៏បានជួយឧបត្ថម្ភ ដោយកម្លាំងធនធានខ្លះ កម្លាំងកាយ
វាចាខ្លះ អោយបានកើតជាកមិសានដ៏ឧត្តារិកអធិកអាចមិឡើង ដូចព្រះ
ករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ នឹងអស់លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយបានទត បាន
ទស្សនាឃើញជាក់ស្ដែងនេះ ។

យើងខ្ញុំមានសេចក្ដីត្រេកអរក្រៃពេក ចំពោះការដែលអស់លោកអ្នក
សប្បុរស ជាព្យាបាលមិត្តទាំងឡាយបានខ្វល់ខ្វាយជួយឧបត្ថម្ភដោយកាយវាចា
ចិត្ត នឹងបានចូលចាប់កុសលដោយធនធានព្រមទាំងបានជួយហែហមកមិស
ានមកផង យើងខ្ញុំសូមជូនចំណែកផលដែលកើតអំពីកមិសាននេះ ដល់
អស់លោកអ្នកគ្រប់គ្នាអោយបានស្មើៗ គ្នា ហើយសូមអោយអស់លោកអ្នក
បានប្រកបដោយពរទាំង ៤ ប្រការ គឺអាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ ក្នុងជាតិនេះ
និងបានសម្រេចនូវសម្បត្តិសុខទាំង ៣ ប្រការគឺសម្បត្តិមនុស្ស សម្បត្តិ
ទេវតា និងព្រះនិព្វាន កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

ថ្នាក់ទី ៧ កិច្ចវេរសំពត់កមិស :

លុះចប់សុន្ទរកថា ឧបាសកឧបាសិកាទាំងអស់អង្គុយបត់ជើងបែរមុខ
ឆ្ពោះទៅព្រះសង្ឃ លើកដៃប្រណម្យឡើងហើយអ្នកដើមការ ឬអាចារ្យនាំ
សូត្រនមោ ៣ដង រួចវេរសំពត់កមិស ៣លើក ។

លើកទី ១ ថា :

ឥមំ ទុស្សំ (១) កបិនចីវំ សង្ឃស្ស ទេម ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ ឥមំ ទុស្សំ ។ល។ ទេម ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ ឥមំ ទុស្សំ ។ល។ ទេម ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចំរើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមវេននូវ
សំពត់នេះ ជាសំពត់ដើម្បីកបិនចីវរ ប្រភេទដល់ព្រះសង្ឃ ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ ដល់ព្រះសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ប្រែទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ ដល់ព្រះសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

កាលសំពត់កបិនហើយគេវេនត្រៀងបរិក្ខារជាបរិវារកបិនពាលើកទៀត

លើកទី ១ ថា :

យេនម្នាក់ កបិនំ គហិតំ កបិនានិសង្កានិ តស្សេវ ទេម(១)។

លើកទី ២ ថា :

(២) គេវេនថា វត្ថុ ក៏បានប្រែដូចគ្នា ។

(១) ពាក្យវេនសំពត់កបិននឹងត្រៀងបរិក្ខារជាបរិវារកបិននេះ ស្របពីសៀវភៅតិរិយាបដិបត្តិ។

ទុតិយម្សិ យេនម្នាក់ ។ ល ។ ទេម ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ យេនម្នាក់ ។ ល ។ ទេម ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ វិកចិននៃយើងខ្ញុំទាំងឡាយ គឺ
លោកម្ចាស់អង្គណា បានទទួលកាន់យកហើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមវេ
ន្តរត្រៀងបរិក្ខារជាបរិវារនៃកម្មវិធីទាំងឡាយ ប្រគេនដល់លោកម្ចាស់អង្គ
នោះ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ អង្គនោះ ជាគម្របពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ល។ អង្គនោះ ជាគម្របបីដងផង ។

កាលវេនដោយវាចា ហើយគប្បីដកលំសំពត់កម្មវិធីនៅចំពោះមុខព្រះ
សង្ឃ ក្នុងហត្ថបាល គឺប្រវែង ២ហត្ថ ១ ចំអាបពីរលោកមិនបាចប្រគេន
ដោយដៃទេ ព្រោះក្នុងវិន័យមានចែងថា គប្បីប្រគេនតែដោយវាចា មិនគប្បី
ប្រគេនដោយកាយឡើយ ។

កាលទាយកវេនសំពត់កម្មវិធី ព្រមទាំងត្រៀងបរិក្ខារជាបរិវារកម្មវិធី
ហើយ ព្រះសង្ឃលោកទទួលដោយតុណ្ហភាព ហើយលោកសូត្រធម៌អនុ-
មោទនាដោយគាថាផ្សេងៗ មានគាថាសំដែងពីកាលទានជាដើម ។

លោកអនុមោទនាចប់ហើយ ឧបាសកគប្បីចូលទៅប្រគេនត្រៀង
 បរិក្ខារជាបរិវារកម្ម ដល់ព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គ តាមលំដាប់លំដោយដរាបដល់
 អស់សព្វគ្រប់ហើយ អ្នកដើមការបុណ្យឬតំណាង គប្បីបរិវារណាបថ្វីយ ជា
 លទ្ធផលនៃបុណ្យកម្មចំពោះព្រះសង្ឃ ។ ឯបថ្វីយជាលទ្ធផលនៃបុណ្យនោះ
 គប្បីចែកជា ២ចំណែក, ចំណែក ១ប្រគេនចំពោះព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គ,
 ចំណែក ១ទៀតចំពោះការកសាងក្នុងអារាម។

ចំណែកបថ្វីយដែលប្រគេនចំពោះព្រះសង្ឃ គប្បីបរិវារណាតាមពាក្យ
 បរិវារណាដូចក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តឯណោះ គ្រាន់តែចែកជាចំណែក ១
 តាមថ្នាក់លោកអ្នកក្រាលគ្រងលោកអ្នកសូត្រញត្តិ លោកបរិស័ទអ្នកគង់
 ហត្ថបាលលោកសាមណេរតាមចំនួនច្រើនតិចជាលំដាប់ប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណែកបថ្វីយដែលបម្រុងទុកកសាងអ្វី ក្នុងអារាមនោះគប្បីបរិវារ-
 ណាដូចតទៅនេះ ៖

ពាក្យបរិវារណាបថ្វីយកម្ម

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយមានសទ្ធាជ្រះថ្លាបាន
 ហែកម្មមក ។ លទ្ធផលនៃកម្មទាននេះបានបថ្វីយចំនួន (. . (១) . .)
 រៀល សូមបរិវារណាចំពោះព្រះសង្ឃ ដើម្បីកសាងនូវ (. . (២) . .) ក្នុង
 អារាមនេះ យើងខ្ញុំបានប្រគល់បថ្វីយចំនួន (. . (១) . .) រៀលនេះ ដល់

(១) គប្បីបញ្ចូលតាមចំនួនបថ្វីយ ។
 (២) គប្បីបញ្ចូលតាមឈ្មោះវត្តដែលកសាង ។

គណៈកម្មការវត្តសម្រាប់កសាងនូវ (. . (២) . .) នេះ បើព្រះសង្ឃត្រូវការ
កសាងវេលាណា សូមឱ្យគណៈកម្មការវត្តចាត់ចែងប្រគេនដរាបដល់អស់
បច្ច័យនេះចុះ ដើម្បីសេចក្តីសុខសេចក្តីចម្រើន ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយផង
អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង (៣) ។

ថ្នាក់ទី ៨ កិច្ចឧទ្ទិសផល

បន្ទាប់ពីបវារណា ពីប្រគល់បច្ច័យដល់គណៈកម្មការមកគប្បីនាំគ្នា
សូត្រយកិក្ខុឧទ្ទិសផល (១) ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យកមិនត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

៨ . ពិធីបុណ្យផ្កា

ការបុណ្យដែលធ្វើដោយមានផ្កាជាសម្ភារៈ ហៅថាបុណ្យផ្កា
បុណ្យផ្កាមាន ២យ៉ាង គឺ ÷

១. បុណ្យផ្ការុក្ខជាតិ នឹងផ្ការាវីជាតិ គឺគេបេះផ្កាលើនឹងផ្កា
ឈូកថ្វាយព្រះពុទ្ធរូប

២. បុណ្យផ្កាប្រាក់ គឺគេសន្មតប្រាក់ជាផ្កាបវារណាចំពោះ
ព្រះសង្ឃដើម្បីសាងអ្វីមួយ ។

ប្រទេសខ្មែរសម័យបុរាណ ពុទ្ធបរិស័ទទាំងព្រះរាជា ទាំងប្រជារាស្ត្រ
តែងទ្រង់ធ្វើ តែងធ្វើបុណ្យផ្ការុក្ខជាតិ នឹងផ្ការាវីជាតិយ៉ាងឧឡារិក គឺប្រជា-

(៣) ពាក្យបវារណានេះត្រូវថាតែម្នាក់ មិនមែនវេរទេ ។

(១) ពាក្យយកិក្ខុឧទ្ទិសផល គប្បីយកតាមពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តងណោះ ។

រាស្ត្រតែងធ្វើនៅខែប្រាំង រវាងខែមាយាជល្អនចេត្រ គេនាំគ្នាបេះផ្ការុក្ខជាតិ
 នឹងវារីជាត មានផ្កាម្លិះនឹងផ្កាឈូកជាដើម យកមកចងក្រង ហែទៅថ្វាយ
 ព្រះពុទ្ធរូបនៅព្រះវិហារវត្តជិតគ្នា ព្រះរាជាតែងទ្រង់ធ្វើនៅខែវស្សា គឺក្នុងថ្ងៃ
 ១៥កើតខែស្រាពណ៍ ដោយទ្រង់ស្តេចយាងទៅក្រសាលបឹងតាម ព្រះទីនាំង
 នាវា ទ្រង់ព្រះរាជបញ្ជាបេះផ្កាឈូកស ឈូកក្រហម ព្រលិត លំចង់ ស្បែកដ
 យកមកថ្វាយព្រះ ក្នុងព្រះរាជមន្ទីរ ហើយនឹងទ្រង់ចាត់ឱ្យហែដោយក្បួន
 ហែដ៏មហោឡារិក ទៅថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបដ៏មាករ គ្រប់ព្រះអារាមហ្នឹង ហៅថា
 ព្រះរាជពិធីបេះផ្កាឈូកថ្វាយព្រះ (១) ។

ចំណែកពិធីរាស្ត្រ តាមដែលធ្លាប់បានឃើញមក អ្នកស្រុកខ្លះគេបេះ
 ផ្ការុក្ខជាតិមានម្លិះរួចម្លិះលាជាដើម នឹងផ្កាវារីជាតិមានឈូកសឈូកក្រហម
 ព្រលិតលំចង់ជាដើម មកចងក្រងជាកម្រងជាក្នុងព្រមទាំងអាហារូបករណ៍
 ជាអាទិ គឺចេក អំបុក នឹងត្រឿងសម្ភារៈផ្សេងៗ ដង្ហែទៅចូលវត្តនៅជិតគ្នា
 ដែលធ្លាប់ទាក់ទងគ្នា ហើយយកផ្កាទាំងនោះ ទៅថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបក្នុងព្រះ
 វិហារវត្តនោះ ក្រោយពីថ្វាយបង្គំព្រះហើយ គេនិមន្តសាមណេរ ១ ឬ ២អង្គ
 សូត្រថ្វាយផ្កាថា « បូទុមក្រព្រឹក មានចិត្តត្រេកកាច់មកថ្វាយបូទុមក្រព្រឹកថ្វាយ
 បន្តន់កាយកបកេសរ ។ ល ។ » ដូច្នេះជាដើមចប់ហើយ អ្នកស្រុកជើងវត្ត
 គេរៀបភោជនាហារទទួលភ្ញៀវ ។ បន្ទាប់ពីនោះ គេឈប់សម្រាក ហើយ
 នៅពេលត្រជាក់ មុននឹងលាគ្នាទៅវិញ ទាំងអ្នកស្រុកជើងវត្ត ទាំងអ្នកភ្ញៀវ

(១) បើចង់ជ្រាបរឿងនេះ សូមមើលក្នុងព្រះរាជពិធីទូទសមាសភាគ ៣ របស់ពុទ្ធសាសនា
 បណ្ឌិត្យ ត្រង់ព្រះរាជពិធីនៅខែស្រាពណ៍ ។

គណៈកម្មការវត្តសម្រាប់កសាងនូវ (. . (៦) . .) នេះ បើព្រះសង្ឃត្រូវការ
កសាងវេលាណា សូមឱ្យគណៈកម្មការវត្តចាត់ចែងប្រគេនដរាបដល់អស់
បច្ច័យនេះចុះ ដើម្បីសេចក្តីសុខសេចក្តីចម្រើន ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយផង
អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង (៣) ។

ថ្នាក់ទី ៨ កិច្ចឧទ្ទិសផល

បន្ទាប់ពីបវារណា ពីប្រគល់បច្ច័យដល់គណៈកម្មការមកតប្បីនាំគ្នា
សូត្រយកិក្ខុឧទ្ទិសផល (១) ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យកមិនត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

៨ . ពិធីបុណ្យផ្កា

ការបុណ្យដែលធ្វើដោយមានផ្កាជាសម្ភារៈ ហៅថាបុណ្យផ្កា
បុណ្យផ្កាមាន ២យ៉ាង គឺ ÷

១. បុណ្យផ្ការុក្ខជាតិ នឹងផ្ការាវីជាតិ គឺគេបេះផ្កាលើនឹងផ្កា
ឈូកថ្វាយព្រះពុទ្ធរូប

២. បុណ្យផ្កាប្រាក់ គឺគេសន្មតប្រាក់ជាផ្កាបវារណាចំពោះ
ព្រះសង្ឃដើម្បីសាងអ្វីមួយ ។

ប្រទេសខ្មែរសម័យបុរាណ ពុទ្ធបរិស័ទទាំងព្រះរាជា ទាំងប្រជារាស្ត្រ
តែងទ្រង់ធ្វើ តែងធ្វើបុណ្យផ្ការុក្ខជាតិ នឹងផ្ការាវីជាតិយ៉ាងឧឡារិក គឺប្រជា-

(៣) ពាក្យបវារណានេះត្រូវថាតែម្នាក់ មិនមែនវេរទេ ។
(១) ពាក្យយកិក្ខុឧទ្ទិសផល តប្បីយកតាមពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តងណោះ ។

រាស្ត្រតែងធ្វើនៅខែច្រាំង រវាងខែមាយផល្គុនចេត្រ គេនាំគ្នាបេះផ្ការក្ខជាតិ
នឹងវារីជាតិ មានផ្កាម្លិះនិងផ្កាឈូកជាដើម យកមកចងក្រង ហែទៅថ្វាយ
ព្រះពុទ្ធរូបនៅព្រះវិហារវត្តជិតគ្នា ព្រះរាជាតែងទ្រង់ធ្វើនៅខែវស្សា គឺក្នុងថ្ងៃ
១៥កើតខែស្រាពណិ ដោយទ្រង់ស្តេចយាងទៅក្រសាលបឹងតាម ព្រះទីនាំង
នាវា ទ្រង់ព្រះរាជបញ្ជាបេះផ្កាឈូកស ឈូកក្រហម ព្រលិត លំចង់ ស្បែកជ
យកមកថ្វាយព្រះ ក្នុងព្រះរាជមន្ទីរ ហើយនឹងទ្រង់ចាត់ឱ្យហែដោយក្បួន
ហែដ៏មហោឡារិក ទៅថ្វាយព្រះពុទ្ធបដិមាករ គ្រប់ព្រះអារាមហ្នឹង ហៅថា
ព្រះរាជពិធីបេះផ្កាឈូកថ្វាយព្រះ (១) ។

ចំណែកពិធីរាស្ត្រ តាមដែលធ្លាប់បានឃើញមក អ្នកស្រុកខ្លះគេបេះ
ផ្ការក្ខជាតិមានម្លិះរួចម្លិះលាជាដើម នឹងផ្កាវារីជាតិមានឈូកសឈូកក្រហម
ព្រលិតលំចង់ជាដើម មកចងក្រងជាកម្រងជាក្នុងព្រមទាំងអាហារូបករណ៍
ជាអាទិ គឺចេក អំបុក និងគ្រឿងសម្ភារៈផ្សេងៗ ដង្ហែទៅចូលវត្តនៅជិតគ្នា
ដែលធ្លាប់ទាក់ទងគ្នា ហើយយកផ្កាទាំងនោះ ទៅថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបក្នុងព្រះ
វិហារវត្តនោះ ក្រោយពីថ្វាយបង្គំព្រះហើយ គេនិមន្តសាមណេរ ១ ឬ ២អង្គ
សូត្រថ្វាយផ្កាថា « បូទុមក្រព្រឹក មានចិត្តត្រេកកាច់មកថ្វាយបូទុមក្រព្រឹកថ្វាយ
បន្តន់កាយកបកេសរ ។ ល ។ » ដូច្នេះជាដើមចប់ហើយ អ្នកស្រុកជើងវត្ត
គេរៀបភោជនាហារទទួលភ្ញៀវ ។ បន្ទាប់ពីនោះ គេឈប់សម្រាក ហើយ
នៅពេលត្រជាក់ មុននឹងលាគ្នាទៅវិញ ទាំងអ្នកស្រុកជើងវត្ត ទាំងអ្នកភ្ញៀវ

គេនាំគ្នាលេងល្បែងប្រជាប្រិយផ្សេងៗ មានល្បែងឈ្នងបុកកញ្ចាវនឹងប្រប
កែជាដើមយ៉ាងសប្បាយទាំងអស់គ្នា ហើយអ្នកហែផ្កាមកគេថ្វាយបង្គំលា
ព្រះសង្ឃ សំពះលាអ្នកស្រុកជើងវត្តនោះត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ ដោយនាំយក
ទាំងសេចក្តីសប្បាយទៅផង ។

តាមការស្រាវជ្រាវ ពិធីបុណ្យផ្ការុក្ខជាតិនេះ មិនច្បាស់ជាតើមាន
ពីសតវត្សទីប៉ុន្មាន ឬរជ្ជកាលណាទេ ឃើញតែក្នុងព្រះរាជពង្សាវតារ
ប្រទេសកម្ពុជា ថា « នៅរជ្ជកាលព្រះករុណាបរមកោដ្ឋ មានព្រះរាជពិធីបេះ
ផ្កាឈូកថ្វាយព្រះក្នុងព្រះអារាម ហ្នឹង » ហើយនឹងក្នុងសាស្ត្រាស្ថិកវិភិក្ខុ
ស្តេចក្មេងថា « សម័យព្រេងនាយ មានក្មេងឃ្វាលគោ ១ក្រុម បាននាំគ្នាបេះ
ផ្កាឈើផ្សេងៗ ដង្ហែទៅថ្វាយព្រះពុទ្ធរូប នៅព្រះវិហារវត្តមួយ ក្រោយពីនោះ
ក្មេង ជាមេបានជាស្តេច ។ ល ។

តាមរឿងនេះ ឃើញថា នៅប្រទេសខ្មែរយើង សម័យបុរាណ មាន
ធ្វើបុណ្យផ្ការុក្ខជាតិធំដុំដាច់ដោយឡែក តែក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន ឃើញធ្វើតែ
បន្តិចបន្តួចជាមួយនឹងផ្កាប្រាក់ដោយគេសន្មតបុណ្យផ្កាប្រាក់ ជាបុណ្យធំដុំ
ព្រោះរូបរួមបង្អួចកសាងថាវវត្ថុផ្សេងៗ ទាំងខាងពុទ្ធចក្រទាំងខាងអាណា-
ចក្រជាការកសាងសាលានឹងប្រទេសជាតិឱ្យរុងរឿង ។

គម្ពីរបាលីមុត្តកវិនិច្ឆ័យ ត្រង់ភាសជួររណាទីវិនិច្ឆ័យកថា មានចែង
ថា :

ចម្រើនម្នាក់ឱ្យមកសួរថ្មី លោកមិនប្រាប់ថាចេះថាមិនចេះទេត្រឡប់ជាចរ-
 ចានឹងពួកភិក្ខុ « ម្ចាស់អាវុសោបើរោគដូចនេះ កើតឡើងដល់ភិក្ខុ តើគេ
 តែងប្រកបថ្មីអ្វី? » ពួកភិក្ខុបានទូលមកវិញថា « តែងយកថ្មីនេះមួយៗ » ។
 ស្រ្តីបម្រើបានឮក៏យកដំណឹងនោះទៅក្រាបទូលព្រះរាជា ។ ព្រះរាជា នឹង
 ពួកសេវកាមាត្យបានជ្រាបសេចក្តីនោះ ក៏ចាត់ចែងថ្មីនោះព្យាបាលរោគព្រះ
 រាជទេពិ ។ កាលរោគនោះជាសះស្បើយ ព្រះរាជានឹងសេវកាមាត្យ បានយក
 ចីវរ ១ ត្រៃ នឹងប្រាក់ ៣០០ កហាបណៈដាក់ក្នុងប្រអប់ ១ នាំទៅដឹកល់ទុក
 ទៀបបាទមូលនៃព្រះមហាទុមគ្គេរ ហើយបង្គាប់ណាថា « ភន្តេ មុប្បបូជំ ករោថ
 បពិត្រព្រះករុណាម្ចាស់ដ៏មម្រើន ! សូមព្រះករុណាម្ចាស់ ចាត់ចែងផ្កាបូជា
 (ព្រះពុទ្ធរូប) ចុះ » ។ ព្រះមហាបទុមគ្គេរបានទទួលដោយតុញ្ជីភាព រួបគិត
 ថា « រូបិយវត្ថុ ១ ចំណែកនេះជាចំណែកអាចារ្យ » ។ លុះគិតហើយទើប
 ព្យាងអាចារ្យនោះឱ្យទទួលយក នូវចំណែកនោះដោយកប្បិយវេហារ, សល់
 ពីនោះលោកចាត់ចែងផ្កាបូជាព្រះពុទ្ធរូប ។

ប្រហែលជាពុទ្ធសាសនិកជន យកតម្រាបតាមរឿងនេះ បានជាគេ
 ធ្វើបុណ្យផ្ការុក្ខជាតិ នឹងផ្កាប្រាក់ ជាពុទ្ធបូជាជាប់ជាប្រពៃណីរឿងមក ហើយ
 អ្នកមានសទ្ធាចង់សាងថារវរត្ថុមានកុដិ វិហារសាលាបុណ្យ សាលារៀន
 ស្ពាន ស្រះជាដើម ដែលជារបស់ត្រូវចាយប្រាក់រាប់ពាន់រាប់ម៉ឺន តែធនធាន
 ខ្លួនមានតិច មិនអាចសាងម្នាក់ឯងកើតក៏ផ្ដើមជាបុណ្យផ្កាឡើង ដើម្បីអង្គុល
 ប្រាក់ព្យាបាលមិត្តឱ្យចូលជួយកសាងថារវរត្ថុនោះ ។ តាមកម្លាំងសទ្ធាផង, តែ
 តាមទម្លាប់ស្រុកយើង ទោះបីអ្នកមានធនធានច្រើនដែលអាចកសាងតែ-

ម្នាក់ឯងបាន ក៏តែងផ្សាយដំណឹងបុណ្យនោះដល់ព្យាបាលមិត្តជិតឆ្ងាយ ឱ្យជួយ
ឧបត្ថម្ភផង ។ ឯជនដ៏មានសទ្ធាជ្រះថ្លាក៏ជួយចាប់កុសលជាច្រើននាក់ បាន
ប្រាក់ច្រើនបានច្រើនម៉ឺនរៀល ។

កាតព្វកិច្ចនៃបុណ្យផ្កា

បៀបបុណ្យផ្កាដែលធ្វើក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល មាន ២យ៉ាង គឺ បុណ្យផ្កា
មានពិធីហែ ១យ៉ាង បុណ្យផ្កាឥតពិធីហែ ១យ៉ាង ។

ឯបុណ្យផ្កាមានពិធីហែ គេចាត់ចែងធ្វើដោយកាតព្វកិច្ច ៧ថ្នាក់គឺ ៖

១. កិច្ចសុំវត្ថុលោកហែចូល
២. កិច្ចផ្សាយដំណឹងបុណ្យផ្កា
៣. កិច្ចសូត្រព្រះបរិត្ត - ទេសនា
៤. កិច្ចដង្ហែ
៥. កិច្ចសូត្រសុន្ទរកថា
៦. កិច្ចបវារណាបថ្វីយផ្កា
៧. កិច្ចឧទ្ទិសផល

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចសុំវត្ថុលោកហែចូល

ទាយកដែលមានសទ្ធា កាលបើគេត្រូវការហែផ្កាទៅចូលវត្តណា
ដើម្បីកសាងសេនាះឬអ្វីៗ គេតែងទៅទូលលោកគ្រូចៅអធិការវត្តនោះឱ្យ

ជ្រាបជាមុន ថាខ្លួននឹងហែផ្កាមកចូលនៅថ្ងៃខែណា តាមដែលគេត្រូវការធ្វើ ហើយគេហែទៅចូលតាមកាលបរិច្ឆេទនោះ ។

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចផ្សាយដំណឹងបុណ្យផ្កា

លុះទូលលោកហើយ សម័យបុរាណគេប្រាប់ព្យាបាលដោយមាត់ទទេ, សម័យបច្ចុប្បន្ន គេចាត់ចែងបោះពុម្ពសេចក្តីជូនដំណឹងបុណ្យនោះ ដូចមាន ជាគំរូខាងមុខនេះ ។

ដំណឹងបុណ្យផ្កា

យើងខ្ញុំដូចមាននាមខាងក្រោម សូមជំរាបអស់លោកអ្នកទាំងឡាយ

សូមជ្រាប ។

យើងខ្ញុំបានឃើញវត្ត នៅឃុំ ស្រុក ខេត្ត .

. . . មានសាលារៀនបាលី រៀនធម៌វិន័យ មានភិក្ខុរៀនសូត្រជាច្រើនអង្គ តែមានព្រះវិហារចាស់ទ្រុឌទ្រោម ក៏មានសេចក្តីសង្វេគជ្រះថ្លាឡើង បាន សម្រេចចិត្ត ថានឹងចំណាយធនធានជួសជុលព្រះវិហារនោះ តែដោយយើង ខ្ញុំមានធនធានមិនល្មមនឹងចំណាយជួសជុលនោះ ទើបផ្ដើមធ្វើបុណ្យផ្កានេះ ឡើង ដើម្បីឱ្យអស់លោក អ្នកសប្បុរសជ័យឧបត្ថម្ភផង ។

កម្មវិធីបុណ្យ

វេលាម៉ោង ៨យប់ ថ្ងៃទី . . . ខែ . . . ឆ្នាំ ១៩ . . (១) ចម្រើនព្រះ បរិត្ត រួចទេសនា នៅទី (គេហដ្ឋាននៃយើងខ្ញុំ) -

(១) ត្រូវដាក់ថ្ងៃខែឆ្នាំតាមពេលវេលាដែលធ្វើ ។

(២) ក្នុងឃុំ . . . ស្រុក . . . ខេត្ត . . . ។

ថ្ងៃទី . . . ខែឆ្នាំដែល វេលាម៉ោង ដង្ហែរអង្គផ្តាចេញ
ពីគេហដ្ឋាននោះ ទៅកាន់វត្តនោះ ដើម្បីបវារណាបថ្វីយដល់ព្រះសង្ឃ ។
សូមអស់លោកអ្នកជួយឧបត្ថម្ភបុណ្យនេះតាមសមត្ថភាព ។

អ្នកផ្ដើមបុណ្យ

..... (៣) ។

ថ្នាក់ទី ៣ កិច្ចសូត្រព្រះបរិត្ត - ទេសនា

បុណ្យផ្តាដែលមានពិធីហែ គេតែងធ្វើសង្ឃឹក ១ ទំហំប្រមាណ
១ម៉ែត្រ ៤ជ្រុង ក្រាលដោយរនាបឬស្សីឬក្តារ មានតារាងកំពស់ ២តិក ព័ទ្ធ
ជុំវិញ មានជើង ៤កំពស់ ៣តិក សម្រាប់ដាក់គ្រឿងសក្ការៈ ជាអាទិ គឺ
ផ្កាប្រាក់ ដែលគេយកផ្លែដូងមករៀលក្រឡឹងក្បាលដោតក្រដាសប្រាក់ ឬ
កាត់ដើមចេកជាកង់ៗ ប្រវែង ១តិក ដោតផ្កាក្រដាសផ្កាបូទុមជាត ។ នៅ
ពេលចម្រើនព្រះបរិត្ត គេយកសង្ឃឹកនឹងផ្កាប្រាក់ផ្កាក្រដាសនោះ ទៅដកល់
នៅទីសន្និបាត ។

កាលពុទ្ធបរិស័ទមកកាន់ទីសន្និបាតបុណ្យហើយ អ្នកដើមបុណ្យត្រូវ
យកសៀវភៅសរសេរ ១ ទឹកខ្មៅ ១ដប ដងប៉ាកកា ១ ផ្តិលជើងធំ ១ មក
ដកល់លើតុ ១ ព្រមទាំងកៅអី ៣-៤ យកទៅដកល់ទុកនៅទីដ៏សមគួរ -

(២) ត្រូវដាក់តាមកន្លែងដែលធ្វើ ។

(៣) ត្រូវដាក់ឈ្មោះអ្នកផ្ដើមបុណ្យ ។

ហើយរកមនុស្ស ៣នាក់អោយទៅអង្គុយនៅកៅអីនោះ ប្លាក់សម្រាប់កត់
ឈ្មោះនឹងចំនួនប្រាក់ដែលគេចូលបុណ្យ ពីរនាក់ទៀត សម្រាប់ទទួលប្រាក់
អំពីអ្នកចូលបុណ្យ ។ កាលគេចូលបុណ្យរួចរាល់ហើយ ជនទាំង ៣នាក់នោះ
ត្រូវរាប់ប្រាក់ធៀបនឹងបញ្ជី បើឃើញត្រូវគ្នាហើយ ត្រូវប្រគល់ឱ្យទៅអ្នកដើម
បុណ្យ ។

ខណៈនោះ អ្នកដើមបុណ្យ ឬអាចារ្យ ត្រូវនាំពួកឧបាសក ឧបាសិកា
នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីលហើយអារាធនាព្រះបរិត្ត ចប់ព្រះ
បរិត្តហើយ និមន្តព្រះធម្មកថិកសំដែងធម៌ចប់ធម៌ហើយ ត្រូវសូត្រយកិព្វិ
ឧទ្ទិសផល(១) ។

ថ្នាក់ទី ៤ កិច្ចដង្ហែផ្កា

ព្រឹកឡើងត្រូវរៀបក្បួនដង្ហែចេញពីព្រលឹម បើផ្លូវគោកហែដោយ
រថយន្ត ផ្លូវទឹកដោយកប៉ាល់, លុះដល់ទៅវត្តដែលត្រូវការនោះ ត្រូវនាំគ្នា
ហែអង្គផ្កាប្រទស្សនាព្រះវិហារ ៣ ជុំហើយចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ដក់ដង្ហែ
ផ្កា នឹងទេយ្យវត្ថុជាបរិក្ខារដែលហែមកនោះ ចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះពុទ្ធរបនឹង
ព្រះសង្ឃដែលគង់ចាំនៅនោះស្រាប់ ហើយត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះសមាទានសីល

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចសូត្រសុន្ទរកថា

កាលចប់កិច្ចថ្វាយបង្គំព្រះសមាទានសីលហើយ អ្នកដើមការបុណ្យ

(១) ពាក្យនមស្សការ- សមាទានសីល- អារាធនាព្រះបរិត្តនឹងឧទ្ទិសផលសូមយកតាមពិធី
ចម្រើនព្រះបរិត្ត ឯពាក្យអារាធនាធម៌ទេសនាសូមយកតាមពិធីបុណ្យកថិន ។

ឬអាចរៀនក្រោកឈរឡើងថ្លែងសុន្ទរកថាឈាន អំពីបុព្វហេតុនៃបុណ្យផ្កា
នោះដូចតទៅនេះ ៖

សុន្ទរកថាបុណ្យផ្កា

បពិត្រព្រះករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ អស់លោក- អ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ។
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំ (តាងនាមអ្នកដើមការបុណ្យ) (១) សូមឱកាស
ពណ៌នាអំពីបុណ្យ ហេតុនៃបុណ្យផ្កានេះ ដូចតទៅ ៖

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ មានសេចក្តីជ្រះថ្លាពន់ពេក ដោយបានដឹងថា
ព្រះសង្ឃវត្តនេះ លោកសិក្សាព្រះបរិយត្តិធម៌ នឹងប្រព្រឹត្តធម៌វិន័យត្រឹមត្រូវ
តាមពុទ្ធបុព្វត្តិនិងពុទ្ធនុញ្ញាត តែមានសេចក្តីសង្វេគជាខ្លាំង ដោយបាន
ឃើញ (ព្រះវិហារវត្តនេះចាស់ទ្រុឌទ្រោម) ។ សេចក្តីជ្រះថ្លា នឹងសេចក្តី
សង្វេគនេះហើយ ដែលបណ្តាលអោយយើងខ្ញុំហែអង្គផ្កានេះមក ដើម្បីជួយ
ឧបត្ថម្ភការ (ជួសជុលព្រះវិហារនេះឱ្យបានមាំទាំឡើងវិញសម្រាប់ព្រះសង្ឃ
ធ្វើសង្ឃកម្មតទៅ) ។

អង្គផ្កានេះ កើតឡើងដោយកម្លាំងសាមគ្គីធម៌របស់យើងខ្ញុំដែលរួម
ចិត្តគំនិតគ្នាផ្តើមឡើង ដោយសេចក្តីជ្រះថ្លានិងសេចក្តីសង្វេគដូចពណ៌នា
មក យើងខ្ញុំសូមឧទ្ទិសផលនៃកុសលនេះ ជូនដល់លោកអ្នកមានគុណទាំង
ឡាយ មានមាតាបិតាជាដើម សូមលោកបានសម្រេចសម្បត្តិមនុស្ស សម្បត្តិ
ស្លឹក និងសម្បត្តិព្រះនិព្វាន ហើយយើងខ្ញុំសូមប្រគេនជូននូវភាគផលនៃ -

កុសលនេះ ដល់ព្រះករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ ដល់អស់លោកអ្នកសម្បុរសទាំងឡាយ ដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាបានជួយផ្តល់នូវការកុសលនេះ ដោយកម្លាំងទ្រព្យ និងកម្លាំងកាយវាចា ឱ្យបានជាបុណ្យដ៏ឧឡារិកនេះឡើង សូមព្រះករុណាគ្រប់ព្រះអង្គ នឹងអស់លោកអ្នកសម្បុរសគ្រប់គ្នា បានផលានិសង្សស្មើគ្នា ហើយសូមឱ្យសម្រេច នូវពរទាំង ៤ប្រការ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ ក្នុងលោកនេះ នឹងសូមបានសម្រេចនូវសម្បត្តិមនុស្ស សម្បត្តិទេវតា ក្នុងលោកខាងមុខ ហើយក្នុងអវសានជាតិ សូមបានសម្រេចព្រះនិព្វាន សមគួរតាមសេចក្តីប្រាថ្នា កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

ថ្នាក់ ៦ កិច្ចបវារណាបច្ច័យផ្តា

កាលចប់សុន្ទរកថាហើយ អ្នកដើមការបុណ្យ ឬអ្នកតំណាងត្រូវបវារណាបច្ច័យផ្តាចំពោះព្រះសង្ឃ និងចំពោះគណៈកម្មការវត្ត ពុទ្ធបរិស័ទទាំងពួងថាតាមដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ពាក្យបវារណាបច្ច័យផ្តា

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយ មានសទ្ធាជ្រះថ្លាប្រមូលនូវផ្កាគឺហិរញ្ញវត្ថុបានចំនួន ប៉ុណ្ណេះ សូមបវារណាចំពោះព្រះសង្ឃ ដើម្បីកសាងនូវព្រះវិហារក្នុងអារាមនេះ យើងខ្ញុំបានប្រគល់បច្ច័យផ្តាចំនួន នេះជូនគណៈកម្មការវត្តឱ្យទុក សម្រាប់កសាងព្រះវិហារនេះ បើព្រះសង្ឃត្រូវការសាងវេលាណា សូមអោយគណៈកម្មការវត្តចាត់ចែងកសាងប្រគេនដរាបដល់អស់បច្ច័យនេះចុះ ដើម្បីសេចក្តីសុខ សេចក្តី-

ចម្រើនដល់លោកអ្នកមានគុណទាំងឡាយមានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់
យើងខ្ញុំទាំងឡាយផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង (១) ។

កាលឧបាសកបវារណាបច្ច័យហើយ ព្រះសង្ឃក៏សូត្រអនុមោទនា
តាមគួរដល់ទាន និងកាលវេលា ។

ថ្នាក់ទី ៧ ជាកិច្ចឧទ្ទិសផល

កាលព្រះសង្ឃអនុមោទនាចប់ហើយ ឧបាសកក្រូវសូត្រយំកិព្វិឧទ្ទិស
ផល ។

បុណ្យផ្កាមានពិធីហែ មានរបៀបចាត់ការជា ៧ថ្នាក់ ដូចរៀបរាប់
មកនេះ ។

ឯបុណ្យផ្កាឥតពិធីហែ មានរបៀបចាត់ការតែ ៦ថ្នាក់ គឺ ៖

១. កិច្ចសុំវត្ថុហែចូល
២. កិច្ចផ្សាយដំណឹងបុណ្យ
៣. កិច្ចសូត្រព្រះបរិត្ត- ទេសនា
៤. កិច្ចសូត្រសុន្ទរកថា
៥. កិច្ចបវារណាបច្ច័យ
៦. កិច្ចឧទ្ទិសផល

(១) បច្ច័យផ្កានោះ គប្បីបវារណាជា ២យ៉ាង បវារណាចំពោះលោកគ្រប់អង្គ ១យ៉ាង ចំពោះ
ការកសាងជាសាធារណៈ ១យ៉ាង ។ ពាក្យបវារណាចំពោះលោកគ្រប់អង្គ សូមយកតាមពាក្យ
បវារណាក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត ។

សូមជ្រាបថា បុណ្យផ្កាឥតពិធីហែ មានកិច្ចត្រូវសុំវត្ថុហែចូល ត្រូវ
ផ្សាយដំណឹងមនុស្ស ត្រូវសូត្រព្រះបរិត្តទេសនា, ត្រូវសូត្រសុន្ទរកថា ត្រូវ
បវារណាបថ្វីយផ្កា នឹងត្រូវឧទ្ទិសផល ដូចបុណ្យផ្កាមានពិធីហែដែរ ប្លែកតែ
មិនហែ ប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះបុណ្យផ្កាបែបនេះ គេប្រជុំគ្នាធ្វើនៅទីវត្ត ដែលត្រូវ
ការចូលនោះ ហើយគេបវារណាបថ្វីយចំពោះព្រះសង្ឃនៅវត្តនោះតែម្តង ឬ
មួយគេនិមន្តព្រះសង្ឃពីវត្តដែលត្រូវការចូលនោះ មកទទួលបថ្វីយផ្កានៅ
ផ្ទះគេ ជាការស្រេច តែម្តង ។

កាលឧបាសកបវារណាបថ្វីយ ព្រះសង្ឃអនុមោទនាហើយ គប្បីនាំ
គ្នាសូត្រយកិព្វឧទ្ទិសផលជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យផ្កាត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

៩. ពិធីបុណ្យបថ្វីយ ៤

ការបុណ្យដែលធ្វើដោយវេរបថ្វីយ (គ្រឿងអាស្រ័យរបស់បព្វជិត)
គ្រប់ទាំង ៤មុខ ប្រគេនព្រះសង្ឃហៅថាបុណ្យបថ្វីយ ៤ ។

បថ្វីយ ៤ គឺអ្វីខ្លះ? បថ្វីយ ៤ គឺ ÷

១. គ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ គឺស្បង់ចិពរ សង្សារី អង្ស៊ក វត្ថុពន្ធ កាយ
ពន្ធ កន្សែងដណ្តប់ កន្សែងជូតមុខ កន្សែងជូតដៃជាដើម រហូតដល់សំពត់
បិទឬសរុំដំបៅ ទទឹង៤ធ្មាប់ បណ្តោយ ៨ធ្មាប់ ជាទីបំផុត ហៅថា ចីវរប្បថ្វីយ

២. គ្រឿងឆាន់ គឺបាយ សម្ល ម្ហូបក្រៀម ម្ហូបស្រស់ ប្រហុក ផ្អក
អំបិល ត្រីងៀត ត្រីឆ្អើរ ជាដើម ព្រមទាំងគ្រឿងប្រដាប់សម្រាប់ដាក់ចង្ហាន់

មានស្ថាបត្រា ចានថ្ម ចានស្រាក់ តុ ថាសជាដើម ហៅថា បិណ្ឌបាតប្បថ្មួយ
៣. គ្រឿងដេកអង្គុយ មានកន្ទេល ខ្នើយ មុង ធ័ត្រ ស្បែកជើង កុដិ
សាលា វិហារ តុ កៅអី ជាដើម ហៅថា សេនាសនប្បថ្មួយ ។

៤. គ្រឿងថ្នាំព្យាបាលជម្ងឺ មានថ្នាំបុក គលិកា ក្រមួន កុឡា ប្រេង
ខ្យល់ ថ្នាំជក់ ថ្នាំរិត ថ្នាំលាប ថ្នាំចាក់ តែ ស្ករ ស្លា បារីជាដើម ហៅថា
គិលានភេសជ្ជប្បថ្មួយ ។

ទាយកដែលត្រូវការធ្វើបុណ្យបថ្មួយ ៤ ត្រូវធ្វើគ្រប់ទាំង ៤មុខ គឺ
គប្បីលេធ្វើតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន បើអាចធ្វើប៉ុណ្ណាបានក៏ធ្វើប៉ុណ្ណោះ ទោះ
បីពិនិត្យឱ្យតែគ្រប់ទាំង ៤មុខ ដូចរៀបរាប់តទៅនេះ គឺ :

- ✧ មុខគ្រឿងចិវរ សូម្បីតែសាដក ១ ឬស្បង់ ១ ក៏បាន ។
- ✧ មុខគ្រឿងឆាន់ សូម្បីតែចង្កាន់ ១ ឆ្អែតក៏បាន ។
- ✧ មុខគ្រឿងសេនាសនៈ សូម្បីតែកន្ទេល ១ ឬខ្នើយ ១ ក៏បាន ។
- ✧ មុខគ្រឿងភេសជ្ជៈ សូម្បីតែប្រេងខ្យល់ ១ដប ក៏បាន ។

សូមជ្រាបថា បើធ្វើតូច ក្នុងបថ្មួយមួយៗ ក៏តិច តែទោះបីតិច ក៏គប្បី
ឱ្យគ្រប់ ៤មុខ ដូចពោលមកហើយ បើអាចធ្វើធំកើយក្នុង ១មុខៗច្រើនបាន
ក៏រឹតតែបានផលច្រើនតាមចំនួន ។

ដើម្បីអោយទាយកងាយយល់ ក្នុងកិច្ចធ្វើបុណ្យបថ្មួយ ៤ សូម
ពន្យល់រៀបធ្វើដូចតទៅនេះ ៖

សេវាវិគ្គតាព័ត៌មាន

កាតព្វកិច្ចនៃបុណ្យបច្ច័យ ៤

ពិធីបុណ្យបច្ច័យ ៤ មានកិច្ចត្រូវចាត់ចែងធ្វើជា ៦ថ្នាក់ គឺ :

១. កិច្ចសុំនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ

២. កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈ នឹងទេយ្យទាន

៣. កិច្ចទទួលលោកបដិគ្គាហកៈដែលសង្ឃចាត់មក

៤. កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ - សមាទានសីល -

សូត្រមន្ត- ទេសនា

៥. កិច្ចវេរបច្ច័យ ៤ នឹងប្រគេនទេយ្យទាន

៦. កិច្ចឧទ្ទិសផល

បណ្តាកិច្ចទាំង ៦ថ្នាក់នេះ ថ្នាក់ទី ១- ៣-៤ នឹង ៦ ដូចកិច្ចសង្ឃ-
ទាន ប្លែកតែថ្នាក់ទី ២ នឹងទី ៥ ។ ដូច្នេះត្រង់ថ្នាក់ទី ១- ៣-៤ នឹង ៦ សូម
យកតាមពិធីសង្ឃទាននោះចុះ ។ ទីនេះសូមពណ៌នាតែថ្នាក់ទី ២ នឹងទី ៥
ដូចតទៅនេះ ៖

ថ្នាក់ទី ២ កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈនឹងទេយ្យទាន

ការរៀបចំទីសេនាសនៈក្នុងពិធីបុណ្យបច្ច័យ ៤ ក៏ដូចក្នុងពិធីបុណ្យ
សង្ឃទានដែរ ប្លែកតែទេយ្យទាន គឺពិធីបុណ្យបច្ច័យ ៤នេះ ត្រូវរៀបចំបច្ច័យ
៤ គឺ ៖

បើត្រូវធ្វើបច្ច័យធុនកណ្តាល ហើយបើនិមន្តលោក ៤អង្គ ត្រូវរៀប

បច្ច័យនីមួយៗ ៤ ប្រដាប់សម្រាប់ប្រគេនលោក ១ប្រដាប់ ១អង្គ គឺ

១. មុខចិវរប្បច្ច័យ ឱ្យមានចិវរ ១ត្រៃ គឺស្បង់ចិវរ សង្ខារដឹកបាន តែ ១ លៀងគឺស្បង់១ ចិវរ ១ ក៏បាន តែស្បង់ ១ ឬសាដក ១ ក៏បាន ។

២. មុខបីណ្ណាបាតប្បច្ច័យ ឱ្យមានបាយនឹងម្ហូប បង្អែមព្រមទាំង អាហារូបករណ៍ មានចានថ្ម ចានស្រាក់ ស្លាបព្រា កំសៀវទឹក ថ្លូទឹក កែវ ទឹកជាដើម ។

៣. មុខសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យមានកន្ទេល ខ្នើយ មុង ឆត្រ ស្បែក ជើងជាដើម ។

៤. មុខគិលានភោសជ្ជប្បច្ច័យ ឱ្យមានប្រេងខ្យល់ ប្រេងកុឡា តែ ស្ករ បារីជាដើម ។

ទាំង ៤មុខនេះ រៀបជា ១ប្រដាប់ ក្នុងប្រដាប់នីមួយៗ ឱ្យមានសៀវ ភោគមិ សៀវភោសរសេរ ទឹកខ្មៅ ខ្មៅដៃ ដងប៉ាកកាព្រមទាំងស្លាប បន្ទាត់ ជ័រលុប ច្រាស់ដុសធ្មេញ ថ្នាំដុសធ្មេញជាដើម ។ រៀបហើយត្រូវខ្ជប់ដោយ ក្រដាសភ្លឺៗ ចងប្តូរជាក្បាច់រំលេចពណ៌ឱ្យល្អស្អាតហើយយកទាំង ៤ ប្រដាប់ នោះទៅដាក់លំដាប់ពោះព្រះភក្ត្រព្រះសង្ឃទាំង ៤អង្គ នៅវេលាចម្រើនព្រះ- បរិត្ត ទេសនា ពិល្វាចផង ព្រឹកឡើងពេលវេរផង ។

ថ្នាក់ទី ៥ កិច្ចវេរបច្ច័យ ៤ នឹងប្រគេនទេយ្យទាន

ព្រឹកឡើងពេលម៉ោង ៨ ឬ ៩ ដែលព្រះសង្ឃនិមន្តមកដល់ហើយ ក្រោយពីនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ សមាទានសីល អ្នកដើមការបុណ្យ ព្រម

ទាំងញាតិមិត្តត្រូវនាំគ្នាកាន់គ្រឿងប្រដាប់បុណ្យឡើង ហើយអ្នកដើមបុណ្យ
ឬអាចារ្យ តាំងនមោ ៣បទ រួចវេរបច្ច័យ ៤ បីលើក ដូចខាងមុខនេះ ៖

លើកទី ១ ថា ៖

មយំ ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចុយេ ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម
សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចុយេ បដិគ្គណ្ឌត្ថុ អម្ចាតំ
ទិយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា ៖

ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា ៖

តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា ៖

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
បច្ច័យទាំងឡាយ ៤ នេះមកដកល់ទុក ក្នុងទីនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់
ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើនសូមព្រះសង្ឃទទួលបច្ច័យទាំងឡាយ ៤
នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើង
ខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា ៖

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង អស់វារៈពីរដងផង

ប្រែលើកទី ៣ ថា ៖

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង អស់វារៈបីដងផង វេរូចហើយ គប្បី
យកទេយ្យទានទាំងនោះប្រគេនប្រដាប់ ១ អង្គគ្រប់ទាំង ៤អង្គ ។ ទាយក
ប្រគេនទេយ្យទានហើយ ព្រះសង្ឃអនុមោទនា ។ ចប់ហើយ ទាយកសូត្រយំ
កិណ្ឌិទ្ធិសផល ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។

ពិធីបុណ្យបច្ច័យ ៤ នឹងធ្វើប្រគេនភិក្ខុ ៤អង្គ ដូចពោលខាងលើនេះ
ក៏បាន នឹងធ្វើប្រគេនភិក្ខុតែ ១អង្គក៏បាន ឯពិធីធ្វើប្រគេនភិក្ខុតែ ១អង្គក៏មាន
៦ថ្នាក់ដូចធ្វើប្រគេនភិក្ខុ ៤អង្គដែរ ប្លែកតែត្រង់ចំនួនប្រដាប់ គឺត្រូវរៀបតែ
១ប្រដាប់ សម្រាប់តែភិក្ខុ ១អង្គ ហើយនឹងប្លែកតែត្រង់បាលីវេរ ត្រូវវេរតាម
របៀបភិក្ខុ ១អង្គ ប៉ុណ្ណោះ ។

ឯរបៀបវេរប្រគេន ១អង្គនោះ ក្រោយពីនមោ ៣ដង ហើយត្រូវវេរ
៣លើក :

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ ឥធានេត្វា អាយស្មតោ
ទេម សាធុ ភន្តេ អាយស្មា ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ បដិគ្គណ្ឌត្ត
អម្ពាកំ ទីយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវបច្ច័យ
ទាំងឡាយ ៤នេះ មកដឹកលំទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះករុណាដ៏
មានអាយុ បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនសូមព្រះករុណាដ៏មានអាយុ ទទួល
យកនូវបច្ច័យទាំងឡាយ ៤នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍
ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង អស់វារៈបីដងផង ។

ទាយកវេរហើយប្រគេនទេយ្យទានដល់លោក កាលលោកទទួល
អនុមោទនាចប់ហើយ ត្រូវសូត្រយំកិព្វិឧទ្ទិសផល ជាកិច្ចបង្ហើយបុណ្យ ។
ចប់ពិធីបុណ្យបច្ច័យ ៤ត្រឹមប៉ុណ្ណេះ ។

១០ . ពិធីបុណ្យវេរសាដកនៅរដូវចូលឆ្នាំ

ការបុណ្យដែលទាយកធ្វើដោយប្រគេនសំពត់ងូតទឹក ចំពោះព្រះ-
សង្ឃ ហៅថា «បុណ្យវេរសាដក» ឬអ្នកខ្លះហៅថា «បុណ្យនិមន្តលោកឆាន់
ប្រគេនសាដក» ព្រោះតាំងពីបុរាណកាលមក ពុទ្ធបរិស័ទជាតិខ្មែរ តែង
និមន្តព្រះសង្ឃឆាន់ ប្រគេនសាដក ស្រង់ទឹកព្រះសង្ឃ ស្រង់ព្រះ ផ្លូតមាតា
បិតាជីដូនជីតានៅរដូវចូលឆ្នាំគឺ រវាងខែចេត្រ នឹងពិសាខ ឬចំលើថ្ងៃចូលឆ្នាំ

ទាំង ៣ ថ្ងៃ ឬថ្ងៃណាមួយ ។

បុណ្យនេះ អ្នកខ្លះគេទៅរួមធ្វើនៅទីវត្ត អ្នកខ្លះគេធ្វើនៅផ្ទះទោះបីធ្វើនៅវត្តក្តី នៅផ្ទះក្តី ក៏មានពិធីត្រូវគ្នា ខុសតែទីកន្លែងប៉ុណ្ណោះ ។ ទីនេះសូមពណ៌នាតែពីរបៀបធ្វើនៅផ្ទះដូចតទៅ

កាតព្វកិច្ចនៃបុណ្យវេរសាដក

បើធ្វើនៅផ្ទះ គេចាត់ការដោយកិច្ចមាន ៧ថ្នាក់ គឺ ៖

១. កិច្ចធ្វើសាដក

២. កិច្ចនិមន្តលោកបដិគ្គាហកៈអំពីសង្ឃ

៣. កិច្ចរៀបចំទីសេនាសនៈ នឹងទេយ្យទាន

៤. កិច្ចទទួលលោកបដិគ្គាហកៈដែលសង្ឃចាត់មក

៥. កិច្ចនមស្សការព្រះរតនត្រ័យ- សមាទានសីល សូត្រមន្ត

ទេសនា ។

៦. កិច្ចវេរសាដក- ស្រង់ទឹក វេរចង្កាន់

៧. កិច្ចឧទ្ទិសផល

បណ្តាកិច្ចទាំង ៧ថ្នាក់នេះ កិច្ចថ្នាក់ទី ២- ៣- ៤- ៥ និងទី ៧ ដូចកិច្ចក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត នឹងសង្ឃទាន ប្លែកតែថ្នាក់ទី ១ និងទី ៦ ។ ដូច្នេះថ្នាក់ទី ២- ៣- ៤- ៥ និងទី ៧ សូមយកតាមន័យក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្តនឹងសង្ឃទានឯណោះចុះ ។ ទីនេះសូមពណ៌នាតែកិច្ចថ្នាក់ទី ១ និង ៦

ដូចតទៅ ÷

ថ្នាក់ទី ១ កិច្ចធ្វើសាដក

សាដក ប្រែថា សំពត់ងូត ។ សំពត់នេះ សម័យបុរាណគេយកទេស
ឯកមកធ្វើ បណ្តោយ ១២៨០ យ៉ាងខ្លី ២២០០ យ៉ាងវែង គេដេរលិនជាយ
ហើយជ្រលក់ពណ៌លឿងដូចស្បង់ចិញ្ចឹមហាលថ្ងៃឱ្យស្ងួតអ៊ុតឱ្យរាបស្មើ ហើយ
គេជីបធ្វើជាផ្កាឈូក ឬផ្តៃម្ចាស់មានស្លឹក រួចគេខ្ទប់ដោយក្រដាសភ្លឺជាមួយ
នឹងបរិក្ខារឯទៀត គឺទៀនឆ្នប ស្ករ តែ បារី ឈើគូស ច្រាស់ដុសឆ្មេញ
ថ្នាំដុសឆ្មេញ សៀវភៅធម៌ សៀវភៅសរសេរ ខ្មៅដៃ ទឹកខ្មៅ ដងប៉ាកកា
ព្រមទាំងស្លាប ។ ល ។ បើនិមន្តលោក ៤អង្គ គេខ្ទប់ ៤កញ្ចប់ រួចគេយក
ទៅដឹកលំនៅមុខព្រះភក្ត្រព្រះសង្ឃក្រោយពិធីចូល និមន្តការព្រះរតនត្រ័យ
សមាទានសីលចម្រើនព្រះបរិត្ត- ទេសនា (១) ចប់ធម៌ទេសនាគេសូត្រយំ
កិញ្ញុឧទ្ទិសផល ។

ថ្នាក់ទី ៦ កិច្ចវេរសាដក- ស្រង់ទឹក- វេរចង្ហាន់

កាលសូត្រព្រះបរិត្ត- ទេសនាពិល្លាចរួចហើយ ព្រឹកឡើងពេលម៉ោង
៩ ដែលព្រះសង្ឃនិមន្តមកដល់ហើយ ក្រោយពីប្រគេនលោកឆាន់ភេសជ្ជៈ
មានតែស្ករ ជាដើមមក គេនាំគ្នានិមន្តការព្រះរតនត្រ័យសមាទានសីល
ហើយអ្នកដើមការបុណ្យ ឬអ្នកតំណាងនមោ ៣បទ ហើយនាំវេរសាដក ៣
លើក :

(១) ពាក្យអាណាចក្រទេសនា សូមយកតាមពិធីបុណ្យកម្រិត ។

លើកទី ១ ថា :

មឃំ ភន្តេ ឥមានិ សាដកានិ សបរិវារានិ ឥធានេត្វា
សង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ សាដកានិ សបរិវារានិ
បដិគ្គណ្ហតុ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ អម្ចាតញ ទីយវត្ថុ
ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ មឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ មឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
សាដកទាំងឡាយ ព្រមទាំងបរិវារនេះមកដក់ក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេន
ដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើនសូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវសាដក
ទាំងឡាយ ព្រះទាំងបរិវារនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍
ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់លោកអ្នកមានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើម
ផង ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង ជាគម្រប់បីដងផង ។

វេរួចហើយ គេកាន់សំពត់សាដកនឹងបរិវារទាំងនោះចូលទៅប្រគេន
លោក (១) លោកទទួលហើយ សូត្រអនុមោទនាអនុមោទនាហើយ ឧបាសក
សូត្រយំកិញ្ចិឌុទ្ធិសផល ហើយលោកយកសំពត់សាដកស្រង់ទឹក នៅបន្ទប់
ដែលបាំងជិតល្អ ដែលមានទឹកអប់ផ្កាម្លិះឬក្បូនបាយ៉ាងក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ ។
ឧបាសកអ្នកដើមការបុណ្យនឹងញាតិមិត្ត គេចូលទៅដុសក្អែលលោកដោយ
ស្និទ្ធស្នាលយ៉ាងរីករាយ ក្រោយពីស្រង់ទឹកព្រះសង្ឃ គេអញ្ជើញមាតាបិតា
ជីដូនជីតាមកផ្ទៀង ហៅកូនចៅមកដុសក្អែលយ៉ាងសប្បាយគ្រប់គ្នា (អ្នកខ្លះ
គេនិមន្តព្រះពុទ្ធរូបប្រាក់ឬថ្មមកស្រង់ផង)

កាលស្រង់ហើយលោកនិមន្តទៅគង់លើអាសនៈវិញ ឧបាសកគប្បី
នាំយកចង្ហាន់មករៀប ១ តុឬគ្រប់តុ នៅមុខព្រះភក្ត្រព្រះសង្ឃ រួចអ្នកដើម
បុណ្យឬតំណាងគប្បីនាំវេរ (២) ប្រគេនលោក កាលលោកទទួល លោក
សូត្រអនុមោទនាហើយ ឧបាសកគប្បីសូត្រយំកិញ្ចិឌុទ្ធិសផល (១) ជាកិច្ច
បង្ហើយបុណ្យ ។

ចប់ពិធីបុណ្យវេរសាដកត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ។

(១) ចំណែកខាងបង្ហើយគប្បីបរិវារណាដោយវាចាតាមពាក្យជាគម្រប់នៅក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត
ងណោះ ។

(២) ពាក្យវេរចង្ហាន់ សូមយកតាមពាក្យវេរ ក្នុងពិធីបុណ្យសង្ឃទានក៏បានសង្ឃភក្ត្តក៏បាន
តាមស្ម័គ្រ ។

(៣) ពាក្យឧទ្ទិសផលសូមយកតាមពាក្យឧទ្ទិសក្នុងពិធីចម្រើនព្រះបរិត្ត ។

ពិធីចេញត្រាប្រកាស

ឧបាលកឧបាលិកាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ត្រូវការធ្វើបុណ្យទានមាន
ភក្ត្រ១៤ ជាដើម ដែលមានពិធីវេរ គប្បីមើលឱ្យយល់សេចក្តី នឹងទន្តេញបាលី
វេរឱ្យចាំមាត់ តាមសំណៅដែលបានត្រាទុកខាងមុខនេះ ៖

ភក្ត្រ ១៤ប្រការ

១. សង្ឃភក្តី នូវភក្ត្រដល់ព្រះសង្ឃ
២. ឧទ្ទេសភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុ ១អង្គ ឬ ២អង្គ ឬ ៣អង្គជាដើម
តាមពាក្យដែលសង្ឃសំដែងអោយ ។
៣. និមន្តនភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុដែលខ្លួននិមន្តមក ។
៤. សលាកភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលខ្លួនសរសេរឈ្មោះ
ក្នុងស្លាកហើយចាប់ ។
៥. បក្ខិករភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងសុក្កបក្ខ គឺចំណែកខាង
ខ្មើត ឬកាឡបក្ខ គឺចំណែកខាងរនោច តែក្នុង ១បក្ខ ប្រភេទតែ ១ថ្ងៃ មិន
មានកំណត់ថ្ងៃណា ។
៦. ឧបោសថិកភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងថ្ងៃ ឧបោសថកាល ។
៧. បាដិបាទិកភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងថ្ងៃ ១កើត ឬ១រោច ។
៨. អាគន្ធកភក្តី នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលទើបមកដល់ថ្មី ។

៩. ធម្មិកភក្ត្រ នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលមានដំណើរទៅកាន់ទីណា

មួយ ។

១០. គិលានភក្ត្រ នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលមានជម្ងឺ ។

១១. គិលានុបដាកភក្ត្រ នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃជាអ្នករក្សាជម្ងឺភិក្ខុ

សាមណេរផងគ្នា ។

១២. និច្ចភក្ត្រ នូវភក្ត្រដែលត្រូវប្រគេនជានិច្ចដល់ភិក្ខុសង្ឃ ។

១៣. ភុដិកភក្ត្រ នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃនៅទីលំនៅមានកុដិជាដើម

(ភក្ត្រនេះ ហៅបានតាមឈ្មោះទីកន្លែងដែលសង្ឃនៅ) ។

១៤. វារភក្ត្រ នូវភក្ត្រដល់ភិក្ខុសង្ឃដោយចាត់ចែងជាវេន ។

ភក្ត្រទាំង ១៤ ប្រការនេះ បើទាយកត្រូវការវេនភក្ត្រណាមួយ ត្រូវដាក់
ឈ្មោះភក្ត្រនោះ ក្នុងបាលីវេន ត្រង់វង់ក្រចក (. . .) យ៉ាងនេះចុះ ។

ពិធីវេនភក្ត្រ ១៤

មុនដំបូង អ្នកនាំវេន គប្បីនាំសូត្រនមស្សការ ថា :

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បន្ទាប់មក នាំវេន ៣លើក

លើកទី ១ ថា :

អយំ នោ ភន្តេ បិណ្ឌបាតោ ធម្មិកោ ធម្មលទ្ធោ ធម្មេនេវ
ឧប្បាទិតោ មាតាបិតុអាទិកេ គុណវន្តេ ឧទ្ទិស្ស ឥម្មំ (. . .) -

(១) សហិត្តារំ ពុទ្ធប្បមុខស្ស សង្ឃស្ស ទេម តេ គុណវន្តាទយោ
ឥមំ (...) អត្តនោ សន្តកំ វិយ មញ្ញមានា អនុមោទនុ
អនុមោទិត្វាន យចិច្ចិតសម្បត្តិហិ សមិជ្ឈនុ សព្វទុក្ខា បមព្ពនុ
ឥមិនា និស្សន្នេន ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ អយំ នោ ។ ល ។ និស្សន្នេន ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ អយំ នោ ។ ល ។ និស្សន្នេន ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ វិចង្គាន់បិណ្ឌបាតនៃយើងខ្ញុំ
ទាំងឡាយនេះ ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កើតឡើងដោយធម៌
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមឧទ្ទិសចំពោះដល់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ
មានមាតានឹងបិតាជាដើម យើងខ្ញុំទាំងឡាយវេរ នូវ (...) នេះ ព្រមទាំង
បរិក្ខារ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន សូមលោកអ្នកដ៏គុណ
ទាំងឡាយមានមាតានឹងបិតាជាដើមនោះ សំគាល់នូវ (...) នេះ ជាដូច
ជារបស់នៃខ្លួន ហើយសូមអនុមោទនាយកចុះ លុះអនុមោទនាចហើយ សូម
ឱ្យរួចរំដោះចាកទុក្ខទាំងពួងឱ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយពាប្រការ

(១) ត្រង់រងក្រចកនេះ ក្នុងភត្តទាំង ១៤ ដែលរាប់ខាងដើមនេះ បើត្រូវការវេរតត្តណាដូច
សង្ឃភត្តជាដើម ត្រូវដាក់ថា សង្ឃភត្តំ ។ ល ។

គឺសម្បត្តិមនុស្ស ១ សម្បត្តិទេវតា ១ សម្បត្តិព្រះវិញ្ញាណ ១ ដោយសមគួរតាម
សេចក្តីប្រាថ្នា របស់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយនោះចុះ ដោយអំណាច
ផលានិសង្សដែលហូរជូនមកមិនដាច់នេះហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ នេះហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរបថ្មីយ ៤ ដល់សង្ឃ

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ ឥធានេច្ចា សង្ឃស្ស ទេម
សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ បដិគ្គណ្ឌត្ថ អម្ចាតំ
ទិយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះព្រះតម្លៃសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំ
នូវបថ្មីយទាំងឡាយ ៤នេះ មកដកល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ -

ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវបច្ច័យទាំង
ឡាយ ៤ នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរបច្ច័យ ៤ ដល់ភិក្ខុ ១ អង្គ

លើកទី ១ ថា :

មឃី ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ ឥធានេត្វា អាយស្មតោ
ទេម សាធុ ភន្តេ អាយស្មា ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ បដិគ្គណ្ឌត្ថ
អម្ពាកំ ទិយរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មឃី ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មឃី ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំនូវបច្ច័យ
ទាំងឡាយ ៤ នេះ មកដឹកលំទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះករុណាដ៏

មានអាយុ បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនស្ដេចព្រះករុណាទទួលយក នូវបុព្វ័យ
ទាំងឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ
ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាលា។ ហោង។ អស់វៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាលា។ ទៅហោង។ អស់វៈបីដងផង ។

វេរកបិនទាន

លើកទី ១ ថា :

ឥមំ ទុស្សំ កបិនចីវរំ សង្ឃស្ស ទេម ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ ឥមំ ។ល។ ទេម ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ ឥមំ ។ល។ ទេម ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមវេរនូវ
សំពត់នេះ ជាសំពត់ដើម្បីកបិនចីវរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែង ។ល។ ដល់ព្រះសង្ឃ ។ អស់វៈពីរដងផង

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរ ។ល។ ដល់ព្រះសង្ឃ ។ អស់វារៈបីដងផងនឹង

វេរថា :

ឥមំ វត្ថុំ កបិនចីរិ សង្ឃស្ស ទេម ។

ដូច្នេះក៏បាន ប្រែដូចគ្នា ។

វេរបរិក្ខារជាបរិវារកបិន

លើកទី ១ ថា :

យេនម្នាក់ កបិនំ គហិតំ កបិនានិសង្ឃានិ តស្សេវ ទេម

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ យេនម្នាក់ ។ល។ ទេម

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ យេនម្នាក់ ។ល។ ទេម

លើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ វិកបិននៃយើងខ្ញុំទាំងឡាយ
គឺជា ម្ចាស់អង្គណាបានទទួលកាន់យកហើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមវេរ
ប្រគេនដល់លោកម្ចាស់អង្គនោះ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរ ។ល។ អង្គនោះ ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែង ។ល។ អង្គនោះ ។ អស់វារៈបីដងផង ។

សំរិត ៧ប្រការ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់អនុញ្ញាតទុកអោយជា
សំរិតសមណបរិក្ខារនោះ គឺសំរិតត្រៃចីវរ ១ សំរិតសម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង ១
សំរិតសម្រាប់ក្រាលអង្គុយ ១ សំរាប់ក្រាលជាកំរាល ១ សំរិតសំរាប់គ្រប
បួសឬគ្របដំបៅ ១ សំរិតសំរាប់ជូតមុខគឺកន្សែង ១ សំរិតតូច ឬ ធំជាង
ប្រមាណ ហៅថាសំរិតបរិក្ខារចោឡ៍ ១ បញ្ចូលសំរិត សម្រាប់ស្រង់ទឹក ១
សំរិតចំណាំវស្សា ១ និងសំរិតអច្ឆេកចីវរ ១ ថែមជា ១០ ។

សំរិតទាំង ១០ ប្រការនេះ បើទាយកមានប្រាជ្ញានឹងវេរសំរិតណា
មួយដល់សង្ឃហើយបើសំរិតនោះមានតែ ១ ត្រៃឬ ១ ផ្ចិត ត្រូវដាក់ឈ្មោះ
នោះជាបាលីឯកវចនៈ ក្នុងពាក្យវេរដូចមានសំណៅទុកជាបែបទាំង ១០
យ៉ាងខាងមុខនេះ ៖

- ១- ឥមំ តិចីវរំ នូវត្រៃចីវរនេះ
- ២- ឥមំ វស្សិកសាដិកំ នូវសំរិតសំរាប់ងូតទឹកភ្លៀងនេះ
- ៣- ឥមំ និសីទនំ នូវសំរិតសម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយនេះ
- ៤- ឥមំ បច្ចុត្ថរណំ នូវសំរិតសម្រាប់ក្រាលនេះ
- ៥- ឥមំ គណ្ណប្បដិច្ឆាទី នូវសំរិតសម្រាប់គ្របបួស ឬ ដំបៅនេះ
- ៦- ឥមំ មុខបុព្វានចោឡ៍ នូវសំរិតសម្រាប់ជូតមុខគឺកន្សែងនេះ
- ៧- ឥមំ បរិក្ខារចោឡ៍ នូវសំរិតតូច ឬ ធំជាងប្រមាណ ជាបរិក្ខារ

នេះ ។

៨- ឥមំ បរិសាវនំ នូវសំពត់សម្រាប់ត្រងទឹកនេះ

៩- ឥមំ វស្សាវាសិកំ នូវសំពត់ចំណាំវស្សានេះ ។

១០- ឥមំ អច្ចេកចីវរំ នូវសំពត់អច្ចេកចីវរនេះ ។

ក្នុងបណ្តាសំពត់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើត្រូវការវេរសំពត់ណាមួយ ត្រូវយកឈ្មោះសំពត់ដែលបានសំណៅ ទុកជាបែបនេះ មកដាក់ជាបាលី សម្រាប់វេរ ត្រង់កន្លែងដែលមានវង់ក្រចកនោះ។ ដូចខាងក្រោមនេះ :

វេរត្រៃចីវរ

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមំ (តិចីវរំ) ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម សាធុ
ភន្តេ សង្ឃោ ឥមំ (តិចីវរំ) បដិគ្គណ្ហត្ថ អម្ពាភំ ទីយវត្ថំ អត្ថាយ
ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ល។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ល។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
(ត្រៃចីវរ)នេះ មកដកល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រ

ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក នូវ (ត្រៃវិវាទ)នេះ ដើម្បី
សេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ
អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ភែងសង្ឃ ។ល។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ភែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។
មួយយ៉ាងទៀត សំរាប់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើទាយកត្រូវការវេរសំរាប់ពណ៌
មួយដល់សង្ឃ ហើយបើសំរាប់នោះមានច្រើនឬច្រើនផ្គត់ ត្រូវដាក់ឈ្មោះ
សំរាប់នោះជាបាលីពហុវចនៈបញ្ចូលក្នុងពាក្យវេរ ដូចមានសំណៅទុកជា
បែបទាំង ១០ យ៉ាងខាងក្រោមនេះ ៖

១. ឥមាទិ តិចីវរាទិ នូវសំរាប់ត្រៃវិវាទទាំងឡាយនេះ

២. ឥមា វស្សិកសាដិកាយោ នូវសំរាប់សម្រាប់ដូតទឹកភ្លៀងទាំង
ឡាយនេះ ។

៣. ឥមាទិ និសីទនាទិ នូវសំរាប់ទ្រាប់អង្គុយទាំងឡាយនេះ ។

៤. ឥមាទិ បច្ចុត្ថរណាទិ នូវសំរាប់កម្រាលទាំងឡាយនេះ

៥. ឥមាទិ គណ្ណប្បដិច្ឆាទិ នូវសំរាប់សម្រាប់គ្របបួសឬដំពៅ
ទាំងឡាយនេះ ។

៦. ឥមាទិ មុខបុព្វនចោឡានិ នូវសំរាប់សម្រាប់ដូតមុខទាំង-

ឡាយនេះ ។

៧. ឥមានិ បរិក្ខារបោឡានិ នូវសំពត់បរិក្ខារចោឡៈទាំងឡាយនេះ

៨. ឥមានិ បរិសាវនានិ នូវសំពត់សម្រាប់ត្រង់ទឹកទាំងឡាយនេះ

៩. ឥមា វស្សាវាសិកាយោ នូវសំពត់ចំណាំវស្សាទាំងឡាយនេះ

១០. ឥមានិ អច្ចេកចីវរានិ នូវសំពត់អច្ចេកចីវរទាំងឡាយនេះ

ក្នុងបណ្តាសំពត់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើត្រូវការវេរសំពត់ណាមួយ ត្រូវយកឈ្មោះសំពត់ទាំងនេះ មកដាក់ជាបាលីសម្រាប់វេរដូចខាងមុខនេះ ត្រង់កន្លែងដែលមានវង់ក្រចកទុកស្រាប់នេះចុះ ។

វេរសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមា (វស្សិកសាដិកាយោ) ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស
ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមា (វស្សិកសាដិកាយោ) បដិគ្គណ្ហត្ថ
អម្ពាកំ ទីយរត្ថំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំ នូវ
(សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងទាំងឡាយ) នេះ មកដឹកល់ទុកក្នុងទីនេះ សូម
វេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក
នូវ (សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងទាំងឡាយ) នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន
ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាលជា
អង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរប្រគេន

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥហានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ សជ្ជេត្វា
សង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥហានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ
បដិគ្គណ្ឌតុ អម្ពាភំ ទិយរត្ថំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបានតាក់តែង នូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែមនឹងចម្អាបជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក នូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែមនឹងចម្អាបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរគណាទាន

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ សជ្ជេត្វា សីលវន្តានំ ទេម សាធុ ភន្តេ សីលវន្តោ ឥមានិ ខាទភោជនីយាទិនិ បដិគ្គណាតុ អម្ពាភំ ទីយវត្ថុំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា

តតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះករុណា ទាំងឡាយដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាន
តាក់តែងនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែមនឹងចម្អាប
ជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់លោកម្ចាស់អ្នកមានសីលទាំងឡាយ
បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយ បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូម
លោកម្ចាស់ អ្នកមានសីលទាំងឡាយទទួលយក នូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែម
នឹងចម្អាបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បី
សេចក្តីសុខដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដង
ផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដង
ផង ។

វេរបាជីបុគ្គលិកទាន

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយាទិនិ សជ្ជេត្វា
សីលវតោ ទេម សាធុ ភន្តេ សីលវា ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយា-
ទិនិ បដិគ្គណ្តត្ថ អម្ពាកំ ទីយរត្ថំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានពាក់តែងនូវ
វត្ថុទាំងឡាយមានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែម និងចម្អាបជាដើមនេះ
ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះករុណាអ្នកមានសីល បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន
សូមលោកម្ចាស់អ្នកមានសីលទទួលយកនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែមនិង
ចម្អាបជាដើម ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះករុណា ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះករុណា ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរអង្គរ

លើកទី ១ ថា :

មឃំ ភន្តេ ឥមានិ តណ្ហលានិ ឥធានេត្វា សង្ឃសុរ ទេម
សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ តណ្ហលានិ បដិគ្គណ្ឌតុ អម្ចាតំ ទីយរត្តំ

អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែង សង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
អង្ករទាំងឡាយនេះ មកដឹកលំទុកក្នុងទីនេះ ហើយសូមវេរប្រគេនដល់ព្រះ-
សង្ឃ បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក នូវអង្ករទាំង
ឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរផ្លែឈើផ្សេង

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមាទិ នានាផលានិ ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម
សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមាទិ នានាផលានិ បដិគ្គណ្ឌតុ អម្ចាតំ -

ទីបេត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្បិ បឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្បិ បឃំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវផ្ទៃ
ឈើផ្សេងៗ ទាំងឡាយនេះ មកដកល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់
ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវផ្ទៃ
ឈើផ្សេងៗ ទាំងឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បី
សេចក្តីសុខដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរោងឧបោសថ តិរិហារ

លើកទី ១ ថា :

បឃំ ភន្តេ ឥមំ (ឧបោសថតារំ) ការត្វា ឧបោសថបវារ-

ណាទិសង្ឃកប្បករណត្ថាយ ចាតុទ្ធិសស្ស ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម សាធុ

ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ (ឧបោសថាគារិ) បដិគ្គណ្ណតុ អម្ពាភំ ទីយរត្តំ
អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបានចាត់
ចែងធ្វើនូវ (រោងសម្រាប់ធ្វើឧបោសថ) នេះ ហើយសូមវេរប្រគេនដល់
ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ដែលមកអំពីទិសទាំង ៤ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កិរិយាធ្វើនូវ
សង្ឃកម្ម មានឧបោសថកម្មជាដើម បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
ព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយកនូវ (រោងសម្រាប់ធ្វើឧបោសថ) នេះ ដើម្បីសេចក្តី
ចម្រើន ដើម្បីជាយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាល
ជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

ពិធីវេរគ្រឿងសេនាសនៈ

វេរសាលា ថា

ឥមំ សាលោ នូវសាលានេះ

វេរកប្បិយកុដិ ថា

ឥមំ កប្បិយកុដិ នូវកប្បិយកុដិនេះ

វេរកុដិតូច ឬតូប ថា

ឥមំ កុដិ នូវកុដិតូច ឬតូបនេះ

វេរកុដិធំថា

ឥមំ វិហាកំ នូវកុដិធំនេះ

វេរបង្គន់ ថា

ឥមំ វច្ឆកុដិ នូវបង្គន់នេះ

បើត្រូវការវេរសាលាក្តី កប្បិយកុដិក្តី កុដិតូច ឬតូបក្តី កុដិធំក្តី បង្គន់
ក្តីទាំង ៥យ៉ាងនេះ នឹងវេរបស់ណាមួយ ត្រូវយករបស់នោះ ទាំងបាលី ទាំង
សម្រាយ មកដាក់ត្រង់កន្លែងវង់ក្រចកនោះ ហើយសូត្រវេរចុះ ។

វេរគរុភណ្ឌ

បើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ គរុភណ្ឌំ ឥធានេត្វា ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម សាធុ
ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ គរុភណ្ឌំ បដិគ្គណ្ឌតុ អម្ចាតំ ទិយរត្តំ អត្ថាយ

ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្យិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
គរុភណ្ឌនេះ មកដឹកលំទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ភិក្ខុសង្ឃ បពិត្រ
ព្រះតម្កែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយក នូវគរុភណ្ឌនេះ
ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់យើងខ្ញុំទាំង
ឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដង
ផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះតម្កែងសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

ពិធីវេរគ្រឿងភោសជ្ជៈ

វេរទឹកឃ្មុំ

លើកទី ១ ថា :

មយំ ភន្តេ ឥមំ (មជ្ឈិ) ឥធានេត្វា ភិក្ខុ សង្ឃស្ស ទេម
សាធុ ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ (មជ្ឈិ) បដិគ្គណ្ហតុ អម្ហាកំ ទីយវត្ថុំ -

អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

លើកទី ២ ថា :

ទុតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

លើកទី ៣ ថា :

តតិយម្សិ មយំ ភន្តេ ។ ល ។ សុខាយ ។

ប្រែលើកទី ១ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំនូវ
(ទឹកឃ្មុំ) នេះ មកដក់លំទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ
បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយកនូវ (ទឹកឃ្មុំ)
នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើង
ខ្ញុំ ។

ប្រែលើកទី ២ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈពីរដងផង ។

ប្រែលើកទី ៣ ថា :

បពិត្រព្រះគម្ពីរសង្ឃ ។ ល ។ ទៅហោង ។ អស់វារៈបីដងផង ។

វេរប្រេងថា :

ឥមំ តេលី នូវប្រេងនេះ

វេរទឹកអំពៅថា :

ឥមំ ផាណិតំ នូវទឹកអំពៅនេះ

វេទិកត្នោតថា ៖

ឥមំ តុលោទកំ នូវទិកត្នោតនេះ

វេទ្ធ្វិរម្លាមរោគ ថា ៖

ឥមំ គិលានភេសជ្ជំ នូវថ្នាំសម្រាប់រក្សានូវមនុស្សឈឺនេះ ។

បើត្រូវការវេរប្រេងក្តី ទឹកអំពៅក្តី ទឹកត្នោតក្តី ថ្នាំរក្សានូវជីវិតក្តី ទាំង
៤ នេះ របស់ណាមួយ ត្រូវយកឈ្មោះរបស់នោះ ទាំងបាលីទាំងសម្រាយ
មកដាក់ត្រង់កន្លែង ដែលរង់ក្រចកនុំហើយសូត្រវេចចុះ ។

